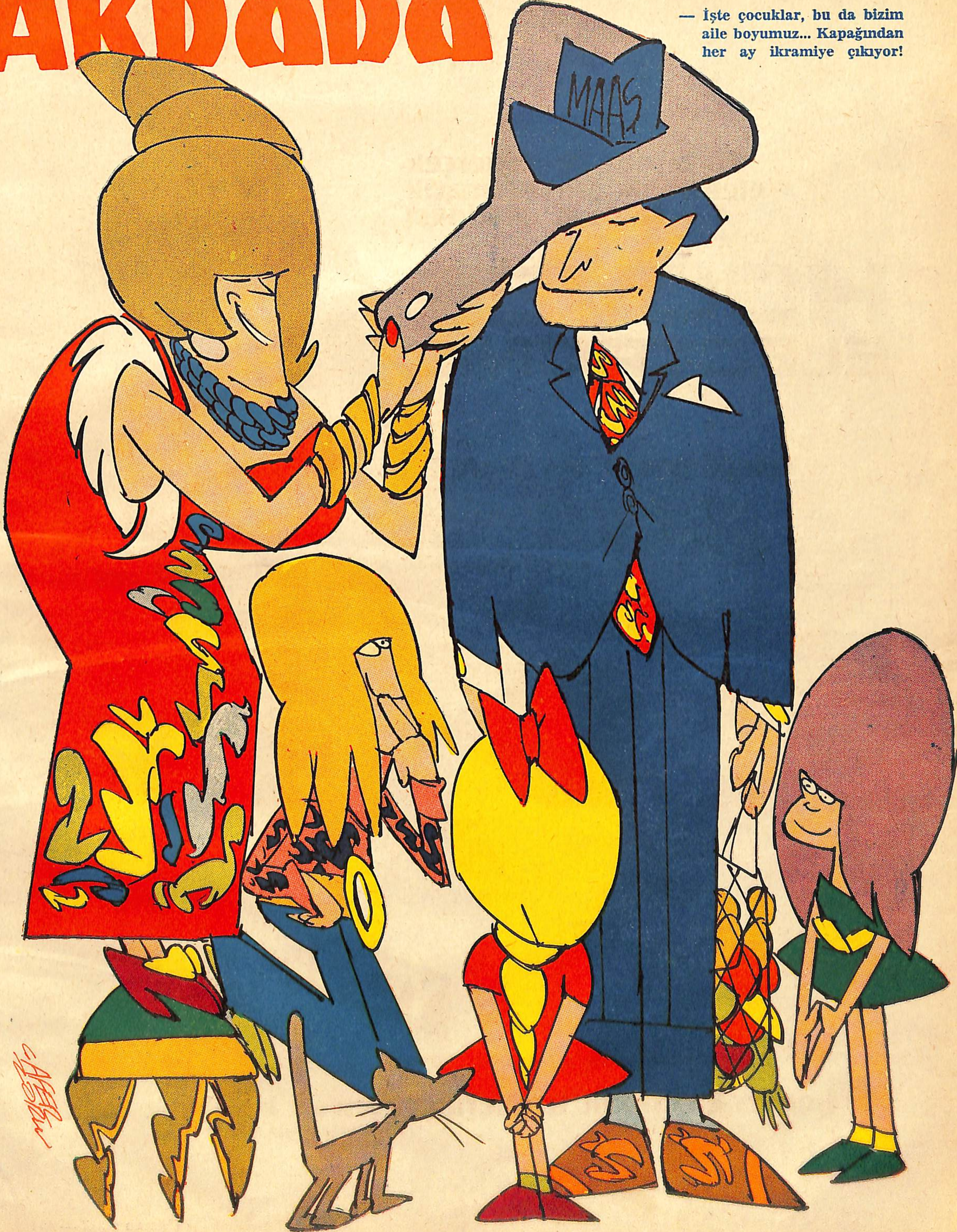
Akbaba

— İşte çocuklar, bu da bizim aile boyumuz... Kapağından her ay ikramiye çıkıyor!

moran ho12

Türkiyede ilk ve gerçek elektronik tam otomatik çamaşır makinası

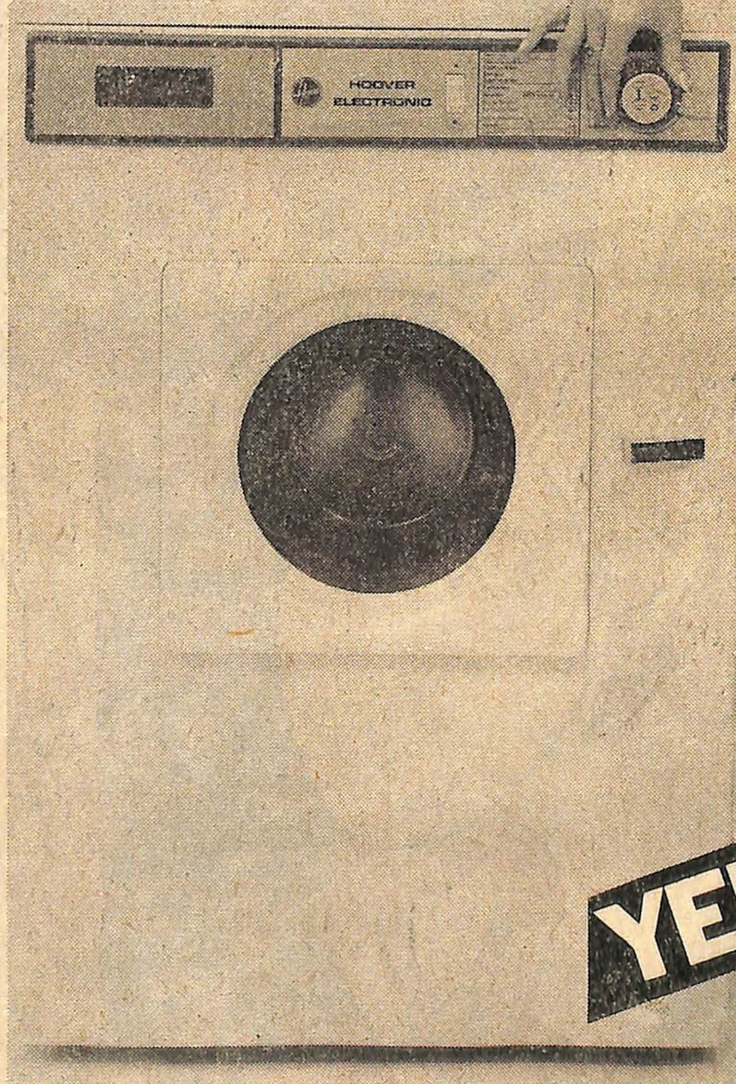
HOOVER ELECTRONIC

Tek düğmede her işlem

Hoover Electronic yıkama ve kurutma işlemlerinin tümünü tek düğmesiyle baştan sona otomatik olarak halleder. Birçok karmaşık düğmeyle sizi şaşırtmaksızın. Sadece üç isteğini yapın, yeter. Çamaşırları kazana yerleştirin. Deterjanı koyun. Tek düğmeyi programlayın, çekin. Hepsi bu kadar. Artık onu yalnız bırakın. Şimdi koşun, yeni bağımsız bir gün kazanmanın keyfini sürün. İster alışverişte, ister çocuk bahçesinde veya dilediğiniz başka bir yerde, **Tek Düğmenin** yokettiği, koskoca bir **çamaşır gününün tarihe karışması** şerefine keyiflenin. Bu sırada... tek düğmeli Hoover Electronic'iniz ,suyu otomatik olarak dolduracak gerekirse otomatik olarak ısıtacak, otomatik olarak yıkayacak, kirli suyu otomatik olarak boşaltacak, yıkama işlemini otomatik olarak tekrarlıyacak, dört kez otomatik olarak durulayacak, çamaşırları otomatik olarak kurutup, ütüye hazır hale getirecek işi bitince kendi kendine duracaktır.

Eve döndüğünüzde, makinanın kapağını açıp, tek düğmede her işlemin **harika sonucunu** göreceksiniz.

Bu mükemmel makina halen Batı Avrupa'da yüzbinlerce ev kadınının rahatlığıdır. Siz de bu rahatlığı yaşayin.

YENi

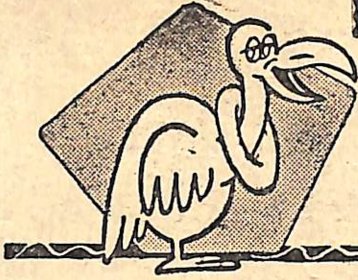

Hoover Electronic'le elleriniz kuru siz bağımsızsınız.

MATAŞ TİCARET A.Ş. Setüstü No. 27 Kabataş-İstanbul Tel. 45 07 00

(Moran : 887 — 45)

Yıl: 54 Cilt: 30 Sayı: 22 • Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ • 26 Mayıs 1976 • Fiyatı 250 Krş.

Biri anlatsın ona

AMERİKA Birleşik Devletleri'nin sabık Başkanı Richard M. Nixon, istifaya zorlanıp 9 Ağustos 1974 günü görevini bırakırken şöyle diyordu:

«Her zaman akılda tutunuz: Başkaları sizden nefret edebilir. Sizden nefret edenler, siz de onlardan nefret etmedikçe üstün gelemezler. Nefret edersiniz, ve kendinizi yok edersiniz.»

Aynı Nixon, 8 Ağustos 1968 günü kendisini aday gösteren Cumhuriyetçi Parti'nin kongresinde yaptığı konuşmada şöyle demişti:

«Amerika'nın bugün başı derttedir. Ama bunun nedeni Amerikan halkının değil, Amerikan liderlerinin başarısızlığa uğramış olmasıdır.»

Altı yıla yakın Başkanlık süresinin son iki yılını, Watergate rezaletini ve başka yolsuzlukları örtmeye çalışarak geçirdi Bay Nixon. Koltuğuna var gücüyle yapıştı. Her yolu denedi oradan kopmamak için. Yalan üstüne yalan söyledi.

Belki yükseklerden düşmenin acı olacağını çok iyi biliyor, bencilce davranıyordu.

Belki de davranışı içtendi. Belki gerçekten Amerika için gerekli olduğuna inanmıştı bir kez.

Hindistan Başbakanı İndira Gandhi de bir yıldan daha az bir süre önce seçim yolsuzlukları yüzünden bir Hint mahkemesi tarafından mahkûm edildi. O zaman Bayan Gandhi'nin davranışı Bay Nixon'ınkinden farklı oldu, iktidarı bırakmamak için çelik parmaklarını geniş ülkesinin her yanına var gücüyle bastırdı kadın. Anayasa çiğnendi, yasalar değiştirildi. Olanlar Gandhi'nin değil, Hint demokrasisinin sonu oldu. Ama Bayan Gandhi bunu ülkesini bir felâketten korumak için yaptığını, ülkeyi kendisinden başka kimsenin yönetemeyeceğini söylüyordu. Hapse tıktırdığı binlerce kişinin yanısıra, tüm Gandhi muhalifleri de tersini, İndira Gandhi'nin kendinin ve sınıfının çıkarlarını koruyabilmek için ülkenin geleceğini tehlikeye attığını savunuyorlardı.

Bu iki olay arasında birçok benzerlikler var. Bu iki olayın bir üçüncü olayla da birçok benzerlikleri var. Hattâ benzerlikler öylesine çok ve öylesine belirgin ki, insan şaşırıyor.

Ülkemizde bir olay cereyan etmektedir: Süleyman Demirel olayı. On yılı aşkın zamandır süregelmektedir ve dönüşü olmayan nokta yaklaşmıştır artık. Atılan adımlar çoğunlukla onarımı olanaksız türdendir.

Bir anayasa vardır, değerini yitirmek üzeredir.

Yetkili mahkemeler, yetkili yüksek mahkemeler vardır, yetkilerini yitirmek üzeredirler.

Yasalar vardır, geçerliklerini yitirmişlerdir.

Demokratik düzenin tüm güvenceleri zorlanmaktadır.

Bu gelişimin, bu duraksız tırmanmanın iki olası sonucu vardır: Ya Bay Süleyman Demirel gidecektir, ya da Türk demokrasisi.

Artık bu iki kavram birbiriyle bağdaşamaz olmuştur.

Şimdi öne sürülebilir ki, Bay Süleyman Demirel; Bayan Gandhi ve Bay Nixon gibi, kendi değerinin yüceliğine inanmış bir kişidir. Türkiye için hava gibi, su gibi gerekli olduğuna inandığını tartışabilir biri çıkıp.

Eğer gerçek buysa, Bay Demirel yine yanılmaktadır. Bay Demirel Türkiye için yararlılığını yitirmiştir. Yararlı olduğunu bir an için kabul etsek bile, bu yararını ulusa çok pahalıya maletmektedir.

Biri bunları anlatmalıdır Bay Demirel'e. Eşi, kardeşi, ya da kendisini seven başka biri yanılgısını göstermelidir ona.

Evet, ya Bay Demirel gidecektir, ya da Türk demokrasisi.

İşin buruk yönü şurada ki, ilk giden demokrasi olsa bile, Süleyman Demirel yine gidecektir.

AKBABA

DURUM!...

— Arap ülkeleri Kıbrıs tezimizi destekledi —

El oğlu benzetmek isterse

Vedat SAYGEL

KIŞI vardır, özel olarak benzetilmek için yaratılmıştır sanki. Önüne gelen bir şeye benzetiverir garibanı. Benzetilenle ilgisi olmadığını bir türlü kanıtlayamaz. Yerine göre ilgi gösterilir, silâh gösterilir, «Haydi kimliğini inkâr ediyorsun, bu imza senin değil mi?» denerek borç seneti gösterilir, hattâ hattâ delege gösterilir, aday gösterilir.

Kişi vardır, yalnızca başkalarını benzetmek için yaratılmıştır sanki. Keyfi yerindeyse, karşısındakini özlediği bir dostuna benzetir, kutlanacak bir politika adamına benzetir, alkışlanacak bir sahne sanatçısına benzetir. Ama ya bir ters tarafından kalkmışsa, bilinmeyen bir nedenle tepesi atmışsa, elinden çekeceğiniz var demektir! Artık diş bilediği bir fikir adamına mı benzetir, ilk fırsatta pusuya düşürmeyi kurduğu bir yazara mı benzetir, sevgilisini elinden alan bir çapkına mı benzetir, kısacası Tanrı yarattı demeden bir güzel benzetir!

Biz pek evden çıkan kimseler olmadığımızdan benzemelerden, benzetmelerden habersiz, eşin dostun anlattıklarına basıyoruz kahkahayı! Ucuz bir ayakkabı bakmak amacıyla eşimle birlikte kentin altını üstüne getirirken bile, komşumuz altmışlık Arif efendinin benzetilişini ansıdıkça gülüyorduk. Gelininin ısmarladığı yağlıboya ile fırçayı alan adamcağız, ne bilsin başına gelecekleri? Tam evinin bulunduğu sokağa girerken tanımadığı bir sesin, «İşte elebaşıları bu, bir haftadır her akşam aynı saatte buraya gelir, duvara birtakım kışkırtıcı sloganlar yazıp çeker gider!» demesiyle bir sürü insanın çullanması bir olur. Yumruk, tekme, zincir darbeleriyle kendinden geçen Arif efendi bir de gözlerini açar ki, «Faşizme geçit yok» yazılı duvarın dibinde boylubоyunca yatmıyor mu! Peki gelininin ısmarladığı boya ile fırça? Az ilerde bulur onları da. Kutu boş, fırça yaş! Arif efendinin hesabını gören saldırganlar kutuyu açmışlar, koca koca harflerle duvara «Bu gün biriniz, yarın hepiniz! Hainlere ölüm!» yazmışlar. Başına gelenleri kanıtlamak için boş kutuyla fırçayı gelinine göstermek amacıyla toparlayan Arif efendinin çilesi bitmemiştir daha. «Tüm haltları karıştıran işte bu moruk!» diyerek bu kez de karşı grubun kavgacıları kuşatmasın mı çevresini! Ne söylese dinletemez derdini ihtiyar adam. Yumruğu çaktıkça, suçu kanıtlayan ıslak fırçayı göstererek, «Yaşından utan» diye bağırırlar. «Yazdığın yazının fırçası bile kurumamış daha!»

Eşim anlatıyor, ben gülüyorum, ben anlattıkça eşim... Sonra ikimiz birlikte, «Hak etmemiş de değil hani» diye fikir yürütüyoruz. «Duvar edebiyatının kıyasıya sürüp gittiği bir dönemde fırçayı boyayı kapıp sokağa ne çıkarsın birader? Badana boya yapılacaksa bırak oğlun ya da gelinin alsın gerekeni. «Tam yeni bir kahkahaya hazırlanırken suratımın ortasında patlayan bir yumrukla 1.60 serilmeyeyim mi yere! (Buna çoğunlukla 1.80 serildi derler ama ne yapalım bizim boy 1.60) Yumruğun ardı arkası kesilse, kimin ya da kimlerin saldırısına uğradığımı göreceğim. Göz açmak, atılan dayağın nedenini sormak ne mümkün! Eşimin çığlıklarından başka bir şey duymuyorum! «Ayol adam bir aydır ilk kez sokağa çıkıyor» diye saldırganlara yalvarıyor kadıncağız. «Sonra ne diye başkasının çocuğunu kaçırmaya çalışsın, biz de tam yedi çocuk var!»

Dünyanın dayağını yedikten sonra araya girenlerin de yardımlarıyla bıraktılar yakamı. Bıraktılar ya, hâlâ öfkesini alamayan biri sık sık soluyarak,

— Bağışlayın, dedi. Benzetmişik.

Saldırganların ikincisi,

— Benzeyiş dediğin de bu kadar olur hani, diyerek arkadaşının bağışlanmasına yardımcı oldu. İnsanlar çifttir derler ya?... İnanmazsanız işte kanıtı...

Küçücük, solgun bir vesikalık fotoğraf uzattılar.

— Bakın, kendiniz bile kuşkuya düşersiniz.

Çocuk hırsızının kaçarken düşürdüğü kimlik kartındaki fotoğrafmış bu. Karı koca fotoğrafa eğildik ki, aramızda benzerlik bulana aşkolsun! Resimdeki adam saçlı, bizim kellenin yarısı ayna! Fotoğraftaki adam şişman, ben zayıf... O dişlek, bizde doğru dürüst diş bile yok! Ama her şeye rağmen benzettiler ya, ona bakalım biz!

Aradan bir hafta geçti geçmedi, kitap sergilerinden birini dolaşırken gözlerinin içi gülen iki genç,

— Nasılsınız üstad? diyerek ellerime sarılmasın mı!

Yazarlıkla, hele hele üstadlıkla ilgim olmadığını anlatacağım, fırsat vermiyorlar ki...

— Üstad, lûtfedin de bu tanışmayı kutlayalım, diyerek kollarıma girmesinler mi?

Yanıtlamamı beklemeden sürüklercesine salondan çıkarıp, kapının önündeki özel arabaya atıverdiler. bir motor sesi duydum, yanımızdan yıldırım hızıyla geçen evleri, dükkânları gördüm, beş altı dakikalık bir yolculuktan sonra kendimi kuş uçmaz, kervan geçmez bir korulukta buldum!

— Ulan o kepaze, o milleti bölücü yazıları yazan sensin ha!

Çalılıkların arasından çıkan üç kişi, beni getirenlerle birleşmesin mi?

Erkeksen gel de savun kendini! Eve kim, ne zaman, nasıl getirdi hatırlamıyorum! Başımdan geçenleri dinleyen eşim,

— Vah şekerim vah, dedi gene benzetmişler!

— Valla çelimsizliğimizden mi ne, herkes de bizi benzetiyor!

Geçmiş olsuna gelenler,

— Önceki olay için birşey diyemiyiz ama sözünü ettikleri yazara biraz benziyorsun, dediler.

Oysa yazarın büyükçe fotoğrafını karşımıza almış, eşim de ben de günlerdir benzerlik bulmaya çalışıyorduk.

Bizbize kalınca,

— Beni seviyorsan, dul kalmamı istemiyorsan makyajsız sokağa çıkma, diye yalvarmaya başladı eşim. Herkesin birbirini benzetmek için fırsat kolladığı bir ülkede sokağa hiç çıkmamak daha hayırlı ya, ekmek parası uğruna arada bir çıkman gerektiğine göre, hiç değilse kimseye benzememeye çalış.

— Nasıl yapacağız bunu?

— Ne bileyim canım, birşeyler yap işte! Örneğin gür, pala bıyık önce. Saçlarını dipten kazıt. Sakal bırak, dişlerinin arasına bir de pipo sıkıştırsan...

— İşte o zaman kepazeye dönerim, milletin içine çıkamam yahu!

— Birkaç gün birlikte çıkar dolaşırız, alışırsın.

Çıktık. İlk günler benzetilmek şöyle dursun, mahalle halkı bile tanıyamadı. Tanıyamadı da, yabancı bir erkekle dolaşıyor diyerek eşimin adını bile çıkarmaya kalktılar. Dedi kodu çoğalmasın diyerek dolaştığımız semtleri bile değiştirdik de, iki tur atmak için taa Beyoğlu'na çıkıyoruz. Vitrinlere bakıyoruz, sinema afişlerine bakıyoruz, bir aşağı bir yukarı zaman öldürüyoruz. Göre göre gözler mi alıştı, insanların gene bizi benzetecekleri mi tuttu ne olduysa,

— Vaay! diye bağırıp kollarını açarak tanımadığım biri beni kucaklamak üzere hazırlığa başlamasın mı!

Korkudan iki adım geri sıçramışım! Bizim benzetmeyi kafasına koyan oralı değil!

— Yahu, yarım saat sonra konferansın yok muydu senin?

— Hoppala... Al bir belâ daha! Durumu açıklığa kavuşturması için karımın yüzüne bakıyorum, oralı değil!

Girdi koluma. Arkadaşım sandığı karımla tokalaşmayı da unutmadı.

— Gene... gazetesinde mi yazıyorsun?

Tamam. Bunca makyaja rağmen o da bir önceki sopayı yememize neden olan yazara benzetmişti bizi!

— Fırsatını bulup tüyelim, diye fısıldadım eşime. Olacakları bir bir biliyorum.

Arkadaş oralı değil. Yaptıklarını, ettiklerini anlata anlata sürüklercesine soktu bir lokantaya. Yapıştım kapının pervazına, bir sürü iş bahane ederek girmemek için direniyorum.

— N'olacak canım, diye fısıldıyor eşim. Burada da adam dövmezler ya...

Adam yeter ki kafasına koymasın. Karşısındakini benzetecek olduktan sonra, bir bahane yaratıp lokantanın ortasında da evire çevire benzetir adamı!

Bizim tanımadığımız arkadaş,

— Derken azizim bağırta çağırta evlendirdiler bizi, diyerek ayrı geçen yılların bir bölümünü tamamlarken, tüm gücüyle çekti kopardı beni yapıştığım pervazdan!

Yemek ısmarladı, içki ısmarladı, tatlı ısmarladı, hep anlatıyor. Sonunda konferansı kaçırmamam için hesabı isteyip ödedi.

— Haydi, dedi, şurdan bir arabaya atlayıp...

Araba sözünü duyunca,

— Yok arkadaş, dedim. Hayatını anlatırsın, dinlerim. Yemek ısmarlarsın, yerim. İçki söylersin, içerim. Ama bir taksiye bindirmeye kalkarsan dişimi tırnağıma takar ben seni benzetirim!

Adam bir şaşırdı...

— Birader, sen yazar falanca değil misin?

— Değilim.

— Peki, adın?

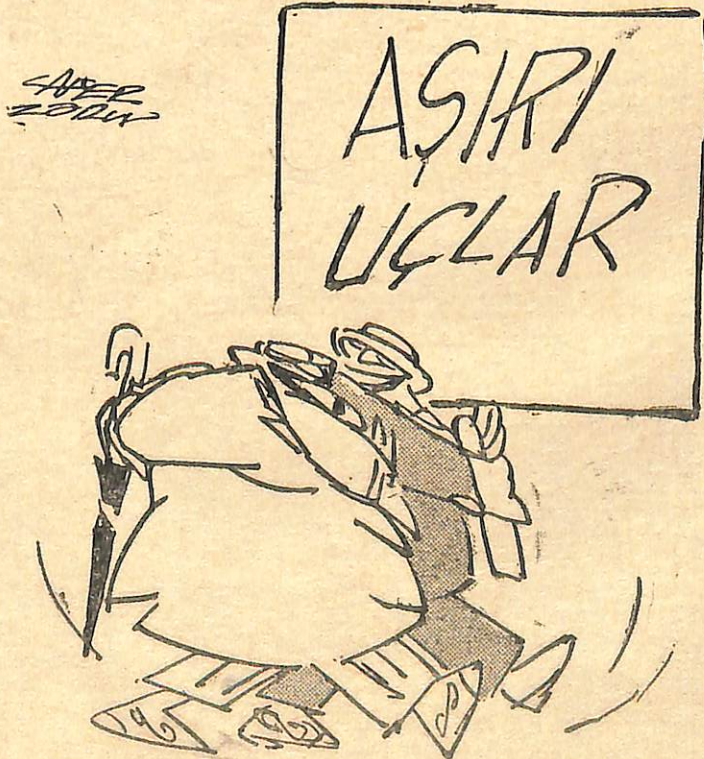
— Adımı da söyledim.

— Peki birader bir saattir neden dinliyorsun, davetimi kabul ediyorsun, üstelik hesabı bana ödetiyorsun?

Durumun kötüye gittiğini sezen eşim girdi araya:

— Ödeşmek için... Geçenlerde o sözünü ettiğiniz yazar yüzünden bir güzel dayak yemişti. Yemek yedirenine ilk kez rastladık da..

Vedat SAYGEL

— Böylece hem aşırıyor, hem uçlanıyoruz!...

YAZAN: ERHAN TIĞLI

KOMiSER COLUMBO

çok şüpheli bir ölüm

ÇİZEN: NİYAZİ YOLTAŞ

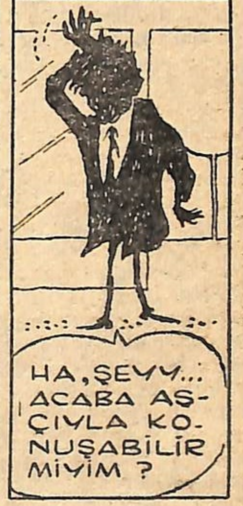

- DEVAMI VAR -

Her Telden — Burhan Esen

ELMAYI ECEVİT YEDİ BİZİ DÜNYAYA SÜRÜKLEDİ

Sunta, mobilya, vergi iadesi yolsuzlukları sokuldu altına hasırın. Şimdi başlıyacak en büyük mahkemesi yirminci asırın.

Milliyetçi cepheliler kolları sıvadı. En önemli konuyu, Elma dâvâsını gündeme aldı. soruşturma açıldı, etrafa dehşet saçıldı.

Soruşturma kurulu başkanı Mevlût Suçluyutut, demeç verdi, tüm belgeleri gözler önüne serdi. Şöyle dedi:

— Araştırmamız verdi, sonuç, Ecevit tarafından işlenmiştir, bu suç, yasak meyva onun iktidarı zamanında dişlenmiştir.

Tanıklara göre Genelbaşkan elmayı görünce kızarmış, dayanamamış yemiştir, sonra şöyle demiştir:

— Oh be, dünya varmış...

Suçu işlerken, kızılelmayı dişlerken vardır gören. Ecevittir başımıza bu çorabı ören. Güneşi batıdan doğdurdu, bizleri cennetten koğdurdu.

Aklına mobilya, sunta diye tutturacak, elma dalgasını halka unutturacak. Yağma yok! Boş lâflara karnımız tok.

Yediğine, içtiğine ne karışırsın Süleymanın, Yahyanın, Belmanın. Önce hesabını ver, dişlediğin elmanın...

YİYE YİYE

Uygarlık kervanının gerisinde kalmışız,
Bilime yüz vermemiş, yakasını salmışız,
Fesi, kalpağa atmış şapka kasket almışız,
Kafamızda değişir sanmışız giye giye.

Meşrutiyet yetmedi Cumhuriyete geçtik,
Hürriyet şarabını kanıncayadek içtik,
Sonunda «Destuuuur!» deyip demokrasiye
geçtik,
Anayasa, özgürlük, hak, hukuk diye diye.

Ispat hakkı sözlükte İsmail Hakkı oldu,
Danıştay kararları ortalıktan kayboldu,
Demokrasi filizi ellerimizde soldu,
Politik haydutlardan kurşunu yiye yiye...

B. E.

ŞAKALAR

BALIK SEVGİSİ

İki genç kız konuşuyorlardı:

— Halâ balıktan başka et koymuyor musun ağzına?.

— Evet. Ötekiler dokunuyor.

— Balıklarda hergün biraz daha pahalılaşıyor...

— Sorma kardeş. Baktım başka çaresi yok. Bir Balık adama çengeli atım. Haftaya evleniyoruz!.

BENZETME

Küçük yaramaz :

— Anne, dedi, babam hep şu şemsiyenin iltındaki kumlara gömülmüş kadınla ilgileniyor...

— Onu bana benzetmiştir... Sen karışma böyle işlere.

— Ne benzetmeşi. Sen kabine gidince yanına sokuldu: «Sen öteki kadınlara benzemiyorsun!» dedi...

KADIN VE DENİZ

Genç kadın plâjda tanıştığı erkeğe sordu:

— Kadın deniz gibidir derler hep. Ayol şu tuzlu suyun bize benzer yanı var mı?

— Olmasa söylerler mi? Denizde fazla açılırsak boğuluruz. Fazla açık saçık kadın görünce de baştan çıkar, en sonunda evden koğuluruz!.

FIRSAT

Yaşlı anne ileriye doğru kulaç kulaç atan kızına seslendi:

— Fazla açılma, kızım! Boğulursun!

— Merak etme anne. Etraf genç delikanlılarla dolu. Onlara beni kurtarma fırsatını vermiyeceğim!

HAYVANLAR KONUŞTU FİKİRLER TOKUŞTU

BÜLBÜL

İnsanlar: «Bülbülün çektiği dilinin belâsıdır» derler, sonra kendileri türlü haltlar yerler. Biz ağzımızı yalnız şarkı söylemek için açarız. Ne siyasi demeç verir, ne de altın kafes uğruna kardeşlerimizi öldürüp kaçarız.

Yüksek ses sanatkârıyız diye çalım satarlar. Mikrofonu ellerine alır, ortalığı birbirine katarlar. Yüksek sanatçıysan güzelim, çık ulu çınarın tepesine, şakı da görelim!

YILAN

«O yalan, bu yalan fili yuttu bir yılan» diye tuttururlar, su hortumundan farksız bizlere, koskoca fili yuttururlar.

Bizde kuyruk acısı, onların politikacı yalancısı mevcut oldukça, insanlarla dost geçinemeyiz, dünya durdukça.

AYI

«Armudun iyisini ayı yer» derler de basarlar kalayı. Çünkü budur işin kolayı. Kurdu, tırtılı unutursunuz. Suçu bize yükleyip gönüllerinizi avutursunuz.

Bugünedek hiçbir ayı, çıkamadı uzayın ayına. Oysa sizler evlenir evlenmez gidersiniz bal ayına. Yeter getirdiğiniz hemcinslerinizi oyuna.

TİLKİ

Çoğu zaman: «Tilki kurnazdır!» diye, insanları hayvanlaştırırsınız. O garip yaratıkları bizlerle karıştırırsınız.

Şunu iyi bilinki... Kurnazlığımı yalnız kümeslerin önünde kullanır. Tilki, ne seçmeni kandırır oyunu çalarız. Ne de mobilya diye sunta ihraç edip, hazinenin dibine dalarız.

FARE

Buzdolapsız dargelirlinin peynirini kemirirken yüreğimiz oluyor pare, pare. Ben, bendeniz kulunuz fare. Sosyal adaleti biz kuracağız. İstifçinin, karaborsacının depolarındakini miğdelerimize indirecek, onları solcularınız önce vuracağız.

On iki mart balyozcularınız yanlış yol tuttular. Asıl anarşist olan fareleri unuttular.

Komprador kediler bizleri sömürme sömüre, semizlediler. Ceddimizi kurutup, dünyadan temizlediler. Savulun geliyor kuyruklu sosyalist... Emperyalist Tekir, çekil karşımdan, pist!..

HOROZ

Haremimiz tüm erkeklerinizin gözünde tüter. Her Horoz kendi çöplüğünde öter. Parti kursak bizlere verirsiniz oyunuzu, Sekste yanımıza varamazsınız, yesenizde tonlarca keçiboynuzu. Ona göre öttürün borunuzu.

Bu gerçek gitmez ama, insanların hoşuna: Horozlanmayın boşuna!

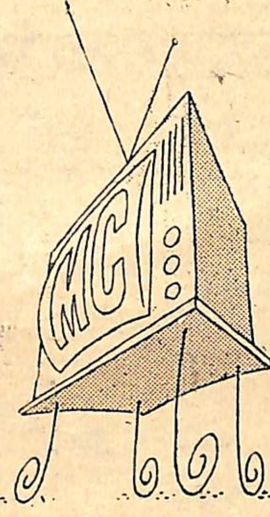
RÜYA TABİRLERİ

BU HAFTAKİ KONUMUZ, RÜYA TABİRLERİ SEVGİLİ OKURLAR! HEPİMİZİN BİR GÜZEL UYUTULMAYA ÇALIŞILDIĞI SON GÜNLERDE BUNDAN İYİ KONU DA OLMAZDI HER HALDE!.

YAZAN ÇİZEN: NİYAZİ YOLTAŞ

RÜYASINDA ANAHTAR GÖREN KİMSE, KENDİSİNİ NECMEDDİN HOCAYA OKUTMALIDIR.

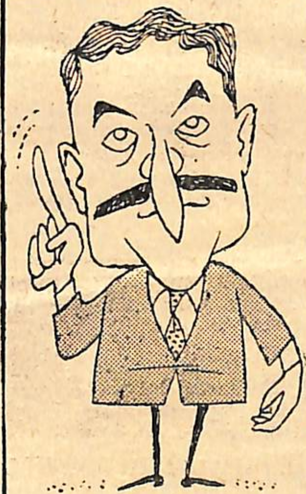
RÜYADA TELEVİZYON SEYREDEN KİMSE, BİR TARAFINI ÜŞÜTMÜŞ DEMEKTİR.

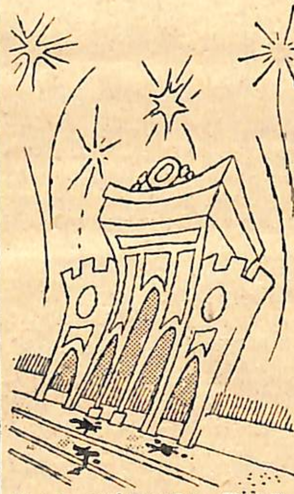
RÜYASINDA DEMİREL'İ GÖREN KİMSENİN ADAĞI VAR DEMEKTİR, ONU YERİNE GETİRSİN

RÜYADA KAZIK GÖRMEK, YAKINDA ALIŞVERİŞE ÇIKILACAĞINA İŞARETTİR

RÜYADA ECEVİT'İ GÖRMEK, İŞİNDEN KOVULMAYA VEYA BAŞKA YERE ATANMAYA İŞARETTİR.

KAN GÖRMEK, RÜYA SAHİBİNİN YOLU, YAKINDA ÜNİVERSİTELERİMİZDEN BİRİNE DÜŞECEK DEMEKTİR.

RÜYADA DOLAR GÖREN KİMSE, UZUN SÜRE SAĞ TARAFINA YATMIŞ DEMEKTİR.

TÜRKEŞ'İ RÜYADA GÖREN KİMSE TİR TİR TİTREMELİ VE SADAKA DAĞITMALIDIR

RÜYADA GÖRÜLEN UÇAK, YAKINDA ONÜÇ MİLYONLUK BİR KISMET GELECEĞİNE İŞARETTİR.

RÜYASINDA KİTAP GÖRENLER, ADIMLARINI DENK ATSINLAR, YAKINDA KENDİLERİ DE TOPLANABİLİR.

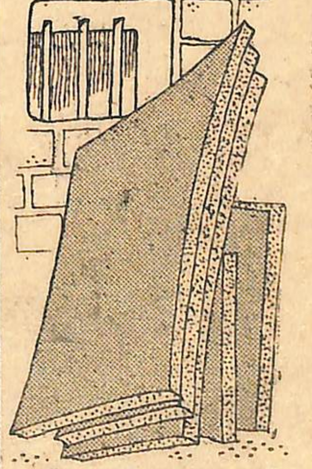
RÜYASINDA KOMANDA GÖRENLER, ÜÇ GÜN ÜÇ GECE EVLERİNDEN DIŞARI ÇIKMASINLAR.

RÜYASINDA FİATLARIN UCUZLADIĞINI GÖRENLERİN, GÖZLERİNDE BOZUKLUK VARDIR.

BOZBEYLİ'Yİ RÜYADA GÖRMEK, ELDE AVUÇTA NE VARSA YİTİRİLECEĞİNE İŞARETTİR.

RÜYASINDA MOBİLYA, KERESTE VEYA SUNTA GÖREN KİMSE, YAKINDA TUTUKLANACAK DEMEKTİR.

Bilin Bakalım ne dedi?

İBRAHİM KAYNAR

GÜNEŞİN ortalığı iyice ısıttığı o güzel mayıs gününde güller tomurcuktan gonca gül olmaya geçerken yere devrilen üç fidan (Nasıl, cümle bahara uygun mu?)... Üç üniversiteli gencin öldürüldüğü gün durum Başbakana ulaşınca Sayın Başbakan çok kızdı, Muhakkak birşeyler yapması gerekiyordu. Düşündü, taşındı, sonunda kararını verip telefonu açarak İçişleri Bakanını aradı ve: Bilin bakalım ne dedi?

İşte size üç olasılık, hangisini söylediğini siz seçin.

Bir: Sayın İçişleri Bakanı, bu gidişi değiştir!

İki: Sayın İçişleri Bakanı Valiyi değiştir!

Üç: Sayın İçişleri Bakanı, çamaşır tozunu değiştir!

Doğru cevabı bulabilmek için kısa bir akıl yürütme yeterli. Gidiş aynı gidiş, yerinde. Öyleyse..?

Yanılıyorsunuz. Sayın Başbakan **«Bu gidişi değiştir.»** dedi. Ama hatlar karıştığı için İçişleri Bakanı televizyondaki reklâmcı kızın sesini duydu. **«Çamaşır tozunu değiştir.»** Söylenileni yaptı.

Alpaslan Türkeş son derece neşeli, mutluluktan uçar gibi başbakanın odasına girdi.

— Günaydın başbakanım, dedi, nasılsınız? Sizi bugün biraz üzgün görüyorum...

— Çok kötü, dedi, başbakan, bak şu rapora... Döviz rezervi namına birşey kalmamış, asayiş durumu senin ellerinde... Ecevit hiç durmadan dalgamıza taş atıp tekerimize çomak sokuyor... Biricik yeğenim Yahya içerde. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi akşam eve ekmek götürmeyi unutmuşum, evde de bir sürü hır gür çıktı...

Başbakan avucunu iyice dolduran gerdanını sıvazlayıp sordu:

— Görüyorumki siz de epeyce neşelisiniz, neşenizin sırrını öğrenebilir miyim?

Alpaslan Türkeş soruyu cevaplıyacağı yerde sert bir hareketle elini arka cebine attı ve çıkardığı şeyi başbakana uzatarak «İşte neşemin sırrı» dedi.

Bilin bakalım Alpaslan Türkeş arka cebinden ne çıkardı?

Bir: Yerli malı, karadeniz yapısı parebellum.

İki: MKE damgalı, yerli yapım bir tabanca

Üç: Çekoslovak malı, kaçak browning.

Eğer bu üçünden birini işaretle diyseniz siz muhakkak solcusunuz. Ya da aşırı solcusunuz. Belki de afla dışarı çıkmışsınızdır. Doğru söyleyin, 12 Mart döneminde Faik Paşa'nın Erenköydeki köşkünde misafir oldunuz mu siz?

Ne kadar saklasanız da fişinize bakar, durumu anlarız.

Çünkü Türkeş'in sert bir hareketle arka cebinden çıkarıp başbakana uzattığı bu üçünden biri değildi Sert çıkması tabiatı icabıydı. Çıkardığı şeyse bir adet meyvalı mandi sakızıydı. Çıkardığını başbakana uzattı ve:

«— İşte neşemin sırrı, mandi! Günün tadı, neşesi» dedi.

Başbakan bütün dertlerini bir anda sona erdiren ilâçla karşı karşıya gelince heyecanlandı. Hemen bir mandi sakızı alıp ağzına attı. Ve sert yardımcısıyla birlikte «Çakuduk, çukuduk» sakız çiğnemeye başladı. (Televizyonu izliyorsanız sakız çiğnediğini siz de görebilirsiniz. Reklâmlar saatinde değil canım! aberlerde.)

Çiğnene çiğnene sakız şişirilip balon yapılacak kıvama geldi. Sert yardımcısıyla birlikte sakızlarını şişirip kocaman bir balon yaptılar.

Ve bilin bakalım ne dediler?

Bir: Sakız mayası ithaline izin verdiğimiz iyi olmuş: Yerli sakızların hiçbiri bu kadar şişmezdi.

İki: (Konuşmadan kafalarının içinden şu düşünceyi geçirdiler.) Benim balonum O'nun balonundan daha fazla şişti. Söylemeyeyim de arkadaşlığımız seçimlere kadar bozulmasın.

Üç: (İkisi de aynı anda konuştular.) Ecevit!.. Ve balonlarını patlattılar.

Üç şıkkı yan yana getirip yazarsanız doğru cevabı bulursunuz.

Şimdi biraz da aktüalite bilginizi yoklıyalım.

Genç kız üniversiteyi yeni bitiren sevgilisiyle üçüncü kez buluşuyordu. Üç buluşma da gözlerden uzak bir korulukta olduğu için biribirlerini iyice tanımışlardı. (Yani vücüt yapılarını demek istiyorum.) Erkek ağzını vantuz gibi yapıştırmış güzel sevgilisinin dudaklarının tadını almaya çalışıyordu. Tadına doyamadığı o dudaklardan ağzını yeni çekmiştiki, sevgilisi dudaklarını kulağına yapıştırdı. Erkeğin içi gıcıklandı.

— Yapma sevgilim, fena oluyorum, bak geçen seferki gibi yaparım yine, dedi.

Kız:

— Huysuzlanma sevgilim, niyetim o değil, kulağına söylemek istediğim var... Diye konuştu.

Ve bilin bakalım sevgilisinin kulağına ne dedi?

Bir: Benimle hemen evlenmelisin sevgilim, çünkü senden hamile kaldım.

İki: Hamileyim sevgilim. Eğer benimle hemen evlenmezsen durumu babama söyliyeceğim.

Üç: Hamile olduğum için benimle hemen evlenmek zorundasın sevgilim. Eğer zorluk çıkaracak olursan senin için iyi olmaz. Çünkü güreşçi olan babamla, boksör olan ağabeyim karşıdaki ağacın arkasında sonucu bekliyorlar.

Babasının güreşçi, ağabeysinin boksör olduğu yalandı ama ağaçların altında sonucu bekledikleri doğruydu.

Yüznumaranın kapısından başka bütün duvarları da şair Tosun'un şiirleriyle doluydu. Kapının ortasına özene bezene kocaman bir beyaz kâğıt yapıştırılmış ve üzerine büyük harflerle şu özdeyiş yazılmıştı.

«Bir milletin temizlik anlayışı, helâlarının temizliğiyle ölçülür. Lütfen duvarlara ve kapıya yazı yazmayınız!»

Bu yazının hemen altında bir soru sümlesi vardı: «Madem öyle sen niye yazdın?»

Bu sorunun altındaki yazı kargacık burgacık yazıldığı için zor okunuyordu. Adam ağraşa uğraşa üçüncü cümleyi de söktü: «O buraya yazı yazan eşşekleri uyarmak için yazmış dangalak!»

Adam üç cümleyi de arka arkaya birkaç kere okuduktan sonra bu işde bir eksiklik kaldığını düşündü. Cebinden kalemini çıkardı, bilin bakalım dördüncü cümle olarak ne yazdı?.

Bir: Düşünce özgürlüğünden yanayım. Ama niçin burada ve bu konu üzerinde yazılı bir tartışmaya girdiğinizi anlıyamadım.

İki: İnekler buraya yazı yazmaya utanmıyorsunuz değil mi? Üçünüzün de bacılarını saygıyla selâmlarım.(!)

Üç: «Biribirinizle uğraşacağınıza
Sahip olun paçanıza
Zira sidik keskin kokar, zor çıkar
Bu öğüdü yazan Koçarlıdan Ahmet Kaçar»

Bu sorunun doğru cevabı İzmir Santral Garaj'ının yıllığı yüzbin liraya kiralanan genel WC sinin iki numaralı hücresinde yazılıdır. (Kira ücretine dikkatinizi çekerim. Orantıya vurulduğu zaman Amerikaya kiralanan üslerden daha çok gelir getirdiği anlaşılacaktır.)

Son sorumuz Ev Ekonomisi ve İdaresi dersinden.

Evrak kayıt memuru Selim Bey yorgun argın eve geldi. Pabuçlarını çıkarıp içeri girmeden karısı Hesna Hanım sormaya başladı:

— Çay aldın mı?

— Cık,

— Şekerle, çamaşır tozu getirecektin,

— Unuttum,

— Bari fasulya alsaydın,

— Aybaşında,

— Kızın fıstosu alınacaktı,

— Yılbaşında,

Hesna Hanım açtı ağzını yumdu gözünü.

— Sen ne biçim erkeksin? Sen ne biçim kocasın? Evde pişirecek hiçbirşey kalmadı. İki aydır bir sinamaya bile götürmedin. İki bayramdır üzerimize yeni birşey dikinme-

Yazısız

dik. Madem yapamıyacaktın niye evlendin?

Selim Beyin sabrı taştı. Dişlerini sıktı, gözlerini belertti ve hınçla ayağa kalkıp yürüdü. Bilin bakalım Selim Bey nereye yürüdü ve ne dedi?

Bir: Karısının üzerine yürüdü ve «Kapa çeneni ulan, benim elime geçen parayla ancak bu kadar olur, beğenmezsen, işte kapı» dedi.

İki: Kapıya doğru yürüdü ve «Akşama kadar kafam şişmiş zaten, bir de seni dinleyemem» deyip çıktı gitti.

Üç: Televizyonu açmak üzere masaya doğru yürüdü «Haklısın karıcığım, ama ne yapayım cebimde hiç para kalmamıştı. Yarın biraz borç bulur hepsini alırım» dedi.

Bekâr olanlarınız muhakkak birinci ya da ikinci şıkkı işaretlemiştir. Çünkü: «Bekâra karı dövmesi kolay gelir.»

Yeni evli olanlarla, kazaklar da birinci şıkkı doğru bulmuşlardır.

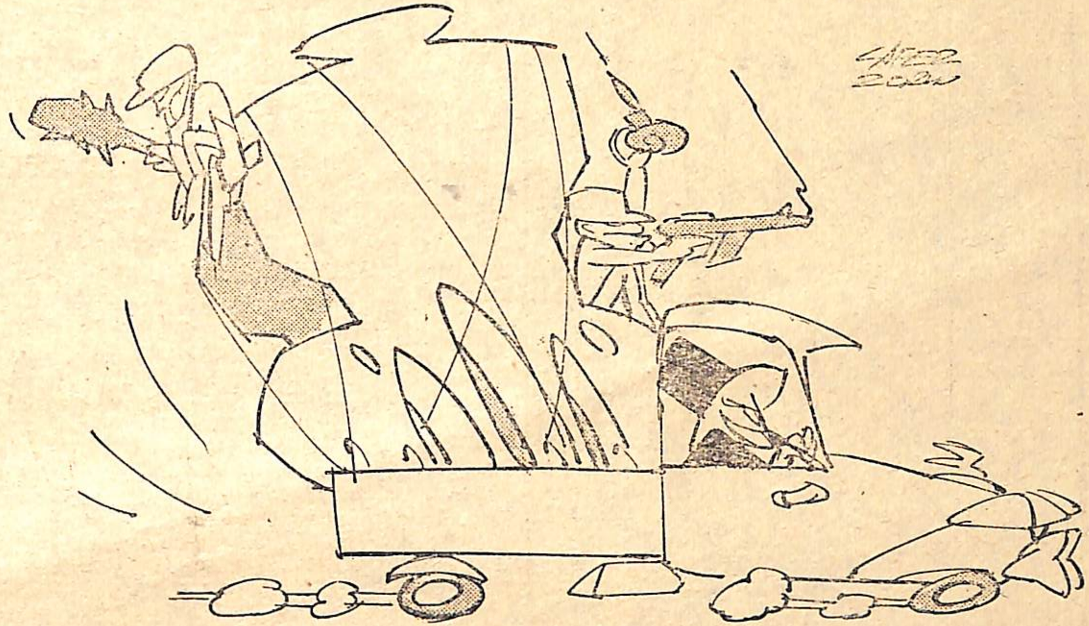
Evliliği onbeş yılı geçenlerle, kılıbıklar için en doğru yol üçüncü şıkda yazılı olanlardır.

Selim Beyin ne dediğine gelince: Selim Bey bizzat bendenizim ve onbeş yıldır evliyim.

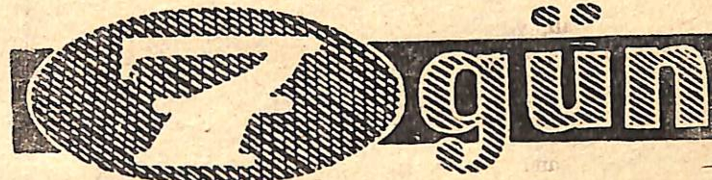
Ne dediğimi ve nereye yürüdüğümü anladınız mı?.

İbrahim KAYNAR

— Üniversite yaz günleri de tedrisat yapacak —

Yazlığa taşınanlar!...

PAZARTESİ :

«Gordion müzesi soygununda Midas'ın eşek kulaklı heykeli de çalındı.»

Koşumunu bezendi
Bu ne çarpık düzendi
İnsanlıktan çıkarak
Eşekliğe özendi!

Ayıp olurdu

Bayındırlık Müdürü'nün makam arabasına kurulan sahte Adalet Bakanlığı müfettişi Bakırköy Adliyesi'ni teftiş etmiş, İstanbul Valisini makamında ziyaret edip karşılıklı kahve içmiş, kimsecikler adamın sahtekâr olabileceğinden kuşkuya düşmemiş de, randevuevi sahiplerinden birinin ihbarı ile yakayı ele vermiş.

Makam otosunu adamın emrine veren Bayındırlık müdürü, teftiş edilen Adliyenin savcısı, yargıcı, karşılıklı fincan kaldıran İstanbul Valisi sorup soruşturma gereğini neden duymadı dersiniz?

Günümüzde doğruluğun suç işlemekle aynı anlama geldiğini bildiklerinden mi?...

Sahteciliğin devlet himayesinde olduğunu gördüklerinden mi?

SALI :

«AP ile MSP ekonomik krizin sorumluluğunu birbirine yüklüyor.»

Aynı kapta pişerler
Semirirler şişerler
Hesap günü gelince
Birbirine düşerler.

On gün ibadet

İslâm Zirvesi besmeleyle açıldı, dua ile sürdü, kur'an ile kapandı.

Televizyonumuzun karşısında el açtık, tövbe ettik, islâm ülkelerinin sosyal yapılarını öğrenemedik ama yarı hacı olduk gittik!..

ÇARŞAMBA :

«Yeni hazırlanan yan ödeme kararnamesiyle genel müdürler 4400, memurlar 300 lira fark alacak.»

Bini aşmış gediğin
Kimse sormaz yediğin
Sürünmene yetişmez
Üçyüz lira dediğin!

Kurnazlığa bakın

Japonya bize yeni krediler teklif etmiş.

Kurnazlığı görüyormusunuz değil mi?

Son otuz yılda doları 3.90 kuruştan 18 liraya çıkardığımızı gördüler, bir sonraki ayarlamayı dikkate alarak yeni krediler teklif ettiler.

Hangi iş oturduğun yerde böylesine kar getirir ki?

PERŞEMBE :

«Danıştay Başkanı iktidarın, Anayasa'yı ihlâl suçu işlediğini söyledi.»

Kimse tınmaz neyleriz
Gönülleri eyleriz
Gerçekleri görsek de
Bizler nasıl söyleriz?

Bilmece

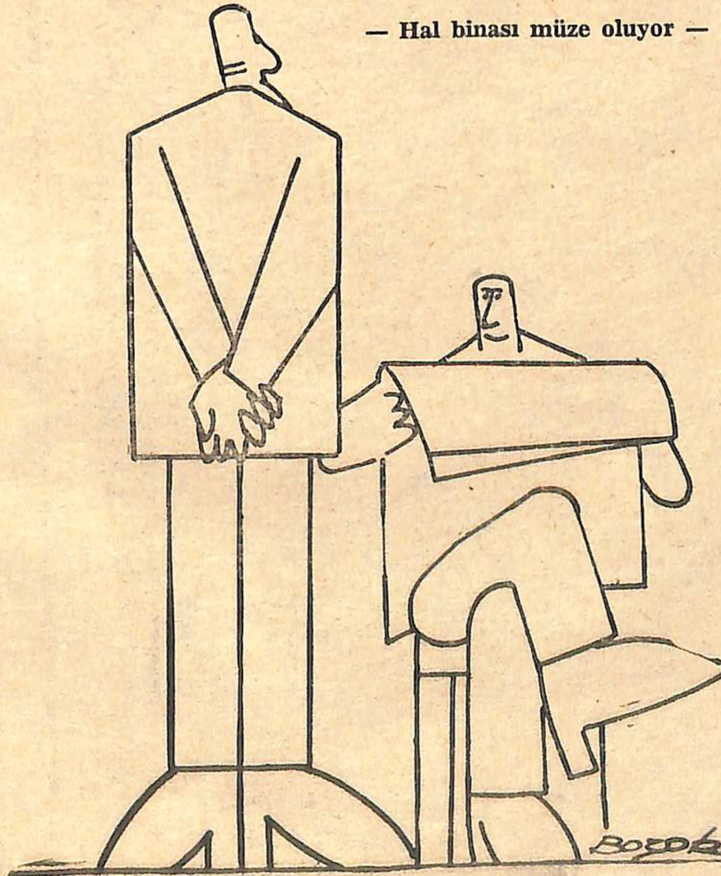
Yetkililerin yalanlamasına bakmayın siz. Bir sürü hastalık cirit atıyor ortalıkta.

Grip İstanbul'da.
Sarılık İstanbul'da.
Menenjit İstanbul'da.

Şu kentin tanımı yapılsa da rahat etsek birader.

İstanbul dedikleri nedir?
Şehir mi?..
Revir mi?

— Hal binası müze oluyor —

— Alamadığımız sebzeyi, meyvayı da müzede görüyoruz artık!...

CUMA :

«Demirel'e kurşun geçirmeyen ve saatte 290 Km. hız yapan son model bir makam arabası alındı.»

Güçleniyor pazımız
Palazlandı kazımız
Batıyı da geçeriz
Çoğalınca hızımız!

Nedeni varmış

Amerikalı bilginin açıklaması gözünüze ilişti mi bilmem. «Işık ve dayak, seks gücünü çoğaltıyor» diyor adam.

Milletin birbirine girmesi, ülkenin sık sık karanlıkta kalması boşuna değilmiş demek. Politikacının kimisi halkın seks gücünü artırmaya bakıyor, İETT ise sevabına doğum kontrolü yapıyor!

CUMARTESİ :

«Dolmuş ücretlerine zam yapılmadan yedek parça fiyatları arttı.»

Kiminin otosu var
Kiminin fotosu var
Darda kalan yurttaşın
Son umut totosu var.

Umut

Arjantin'in düşük başkanı bayan Peron kendini falcılığa vermiş.

Ne yapsın garip? Taraftarı olsa kolaylıkla kaçacak. Bu mümkün olmayınca çaresiz iskambil falı açacak!..

PAZAR :

«Kırıkkale — Mersin İdmanyurdu maçında gol atılınca, futbolcular canlarını güçlükle kurtardı.»

Bir düdükle başlar maç
Bilinmez biter kaç kaç
Futbolda sayı değil
Savaş çıkartmak amaç!

Geriye kalan

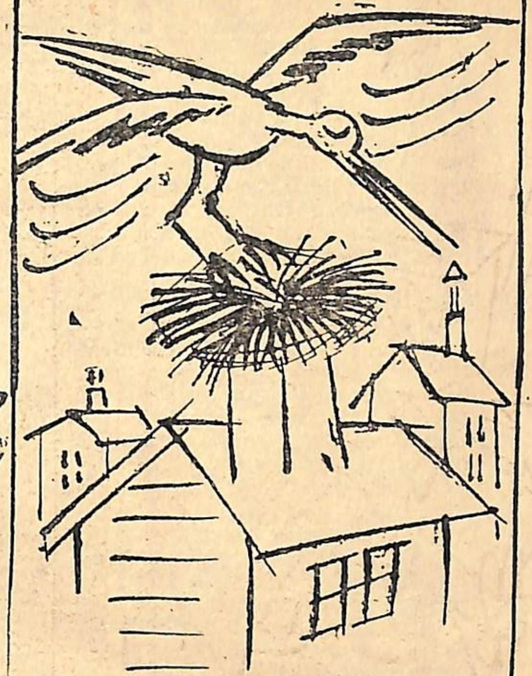
Dünyada 300 milyon işsiz, 500 milyon aç 700 milyon yoksul insan varmış.

Neyse ki dertleri dindirmenin yolunu bulmuş ademoğlu. Bölgesel çatışmalarla trafik kazalarına verince hızı, yarıya düşürmüş açımızı yoksulumuzu!..

Vedat SAYGEL

— SENİ KESİP SUCUK YAPMAYACAĞIM.. SÖZ! GETİR KIZIMI BURAYA...

YAZDAN YAZA ALINAN ÇÖP!

— BU YIL GENE HAZIRA KONDUM!

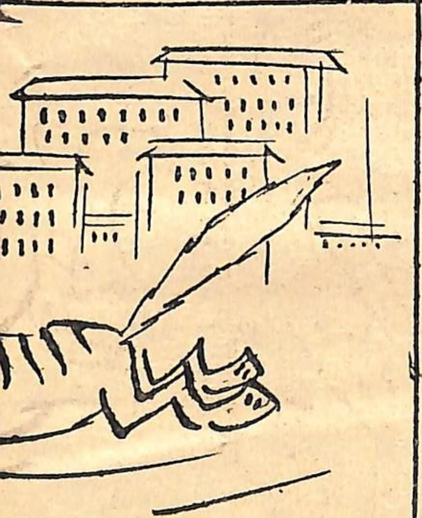

ERKEK — İÇ BADE GÜZEL SEV VAR İSE AKL-I ŞUURUN...
KADIN — GÜZEL EVLİ, YADA DUL İMİŞ NE UMUURUN!..

KEDİ

FUTBOL

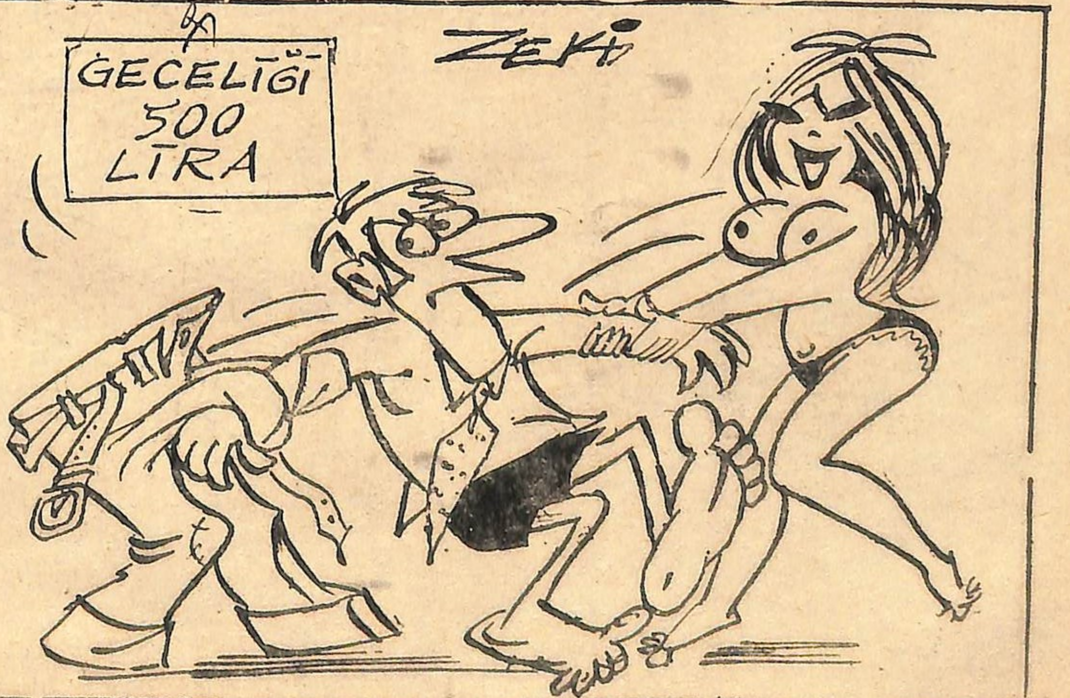

ŞİKÂYET
KUTUSU

KALECİ!

— SAATİNİ İYİ AYARLA DA BİR DAHA TRENİ KAÇIRMA!

ZEKİ
GECELİĞİ
500
LİRA

Yozyürek destanı

Sulhi Dölek

KİTAP, PABUÇ, VE SAAT...

HER şey öylesine çabuk olup bitti ki, Yozyürek bile, hiçbir şeyin kolayca şaşırtamadığı Yozyürek bile, az kaldı küçük dilini yutacaktı.

Gençten biri, elinde gazete kâğıdına sarılı bir paketle yolun karşısına geçiyordu. Arka koltuğunda sarı saçlı bir kadın oturan taksi o sırada geldi, hızla çarptı. Delikanlı savrulup kuş gibi kondu arabanın tepesine. Korkan taksi şoförü gaza basıp ok gibi ileri atıldı. Oğlan yere düştü. Orada yatıp şaşkın şaşkın çevresine bakınırken ikinci bir araba geldi, garibi yolun kenarına attı. İkinci arabanın şoförü de durmak zahmetine katlanmadı.

Birkaç meraklı, delikanlının çevresine toplandılar. Yozyürek de yakına gitmeyi düşünüyordu ki, bir minibüs biçerdöğer gibi geçti kalabalığın içinden. Geride dört - beş yaralı bıraktı. Delikanlı bu geçişten de aldı payını fazlasıyla.

Dördüncü bir araba gelirken, kalabalık korkuyla kaçıştı. Bu araba sadece bir kişiye çarpabildi: Yerde kanlar içinde acınacak biçimde yatan delikanlıya.

Bir polis arabası gelip olay yerinde durdu. Polisler dışarı çıktılar, yolu kapattılar. Polis arabasının arkasındaki küçük araba durdu. Onun arkasından gelmekte olan cankurtaran duramadı. Hem küçük arabayı, hem de polis arabasını yerdeki delikanlının üstüne itti çarparak.

Enkaz açıldı. Yeni bir cankurtaran geldi.. İki beyaz gömlekli, delikanlıyı yerden sıyırıp bir sedyeye doldurdular. Öteki yaralıları da yüklenen cankurtaran hızla yola çıktı. Bu arada kenarda duranlardan birinin ayağının üstünden geçti, durup onu da aldı.

Sonunda ortalık yatışır gibi oldu. Yozyürek şaşkınlığından sıyrılınca gidip kaldırıma düşmüş olan gazete kâğıdına paketi aldı. Yoklayarak ve koklayarak içinde ne olduğunu anlamaya çalıştı. Anlayamadı. Ne çok ağırdı paket, ne çok hafif. Ne sertti içindeki, ne yumuşak. Ne sıcaktı, ne soğuk. Ne büyüktü, ne küçük. Yozyürek yakındaki kahveye gidip paketi masanın üstüne koydu, bir çay söyledi.

«— Ne var bunun içinde?» diye sordu kahvecinin çırağı. «Ciğer mi?»

«Yoo.»

«Kenarında kan var da.»

«İnsan kanı o,» dedi Yozyürek.

Çırak başka ses etmeden gidip çayı getirdi.

Yandaki masaya, suratında üç günlük sakal olan kasketli biri gelip oturdu. Yozyürek'e uzun süre baktı dik. Yozyürek de ona baktı. Kasketli adam öne eğilip fısıldadı:

«Gördüm ben olanları.»

«Ne gördün?» diye sordu Yozyürek.

«— Delikanlının paketini çaldın, onu gördüm.»

«Başka ne gördün?»

«Bir yüzlük gördüm.»

«Yanlış görmüşsün,» dedi Yozyürek. «Yüz liram yok. Olsaydı da sana vermezdim. Yüz liram olsaydı bu paketi de almazdım oradan. Hem ben ne gördüm, biliyor musun?»

«— Ne gördün?» diye sordu kasketli adam.

«Delikanlıyı yola kimin ittiğini gördüm.»

«Kim itti? Ben görmedim.»

«Göremezdin elbet. İşin vardı. Ne istedin zavallıdan?»

«Ben itmedim onu.»

«Ben öyle gördüm.»

Kasketli sesini daha da alçalttı. «Bırak şimdi şakayı da, paketin içindekini paylaşalım.»

«Ölü soyucu,» dedi, teklif karşısında sarsılan Yozyürek.

«Sen kendin nesin?»

«Ben zavallının mirasçılarını arıyorum.»

«Kahve köşelerinde mi? Hem belki ölmemiştir oğlan, ne biliyorsun?»

«Güldürme,» dedi Yozyürek. «Kıyma makinesinden geçmişe döndü. Sağ kalabilir mi hiç?»

«İnsanoğlu sağlam yaratıktır. Hiç belli olmaz.»

Çayından bir yudum alıp içini çekti Yozyürek. «Ne şans ama!»

«Gerçekten de.»

«Ben buna benzer bir kaza daha görmüştüm. Böyle zincirleme değildi ama, onda da bir ailenin nüfus kayıtları toptan silinmişti kütükten.»

«Konuyu dağıtmaya çalışma,» dedi kasketli.

Çayını bitirip kalktı Yozyürek. Paketi koltuğunun altına kıstırdı, yürüdü. Kasketli, gölgesiymiş gibi izledi onu.

«Senin işin gücün yok mu? Neden peşimden geliyorsun?»

«İki aydır boş geziyorum. Peşinden gelmemin nedenine gelince, senin paketteki benimle paylaşmak cömertliğini göstereceğine inanıyorum hâlâ.»

«Senin iki kusurun var,» dedi Yozyürek, ara sokağa girdiklerinde. «Birincisi kitap gibi sözler ediyorsun, ikincisi de çok inatçısın.» Paketi uzattı. «Tut şunu bir dakika.»

Kasketli, uzatılan paketi iki eliyle kavradı. Elleri boş kalan Yozyürek yumruklarına biçim verdi. Adamın burnuna mı, yoksa gözünün üstüne mi vurması gerektiğini tartışmasını yaptı kafasının içinde. Sonra ikisinden de vazgeçti.

«İşsizsin, öyle mi?»

«Evet.»

«İşsiz kalmadan önce ne iş yapardın?»

«Pazar yerlerinde dolaşırdım.»

«Satıcı matıcı mıydın?»

«Yok. Öylesine dolaşırdım.»

«İyi ama, geçimini nasıl sağlardın?»

«Pazar yerinde dolaşarak işte. Bir de çantalara ceplere falan elimi sokardım.»

Yozyürek yakınlık duydu adama. «Bunu ben de yaptım birkaç kez. Peki neden bıraktın?»

«Bir marangozun yanında iş buldum,» diye anlattı. «Namuslu yaşamaya karar vermiştim.» Elini havaya kaldırdı. Sadece iki parmağı kalmıştı bu elin. «Girdiğimin üçüncü günü tezgâha kaptırdım parmaklarımı. Marangoz beni işten çıkardı. Bu elle eski mesleğime de dönemiyorum şimdi.»

«Bir de sosyal güvenlikten söz ederler,» dedi Yozyürek. Gözyaşlarını belli etmeden ceketinin yenine sildi. İkisi birlikte bir kapı ağzına oturup gazete kâğıdına sarılı paketin iplerini çözdüler.

Pakette bir kitap, bir cep saati, bir de tek kadın pabucu vardı. Saat onu beş geçe durmuştu. Yani kazadan bir saat önce... Kitabın ondokuzuncu sayfası kıvrılmıştı. Kaza kurbanı da ondokuz yaşlarındaydı... Pabuç siyahtı. Delikanlının saçları da bu renkti...

Yozyürek kasketliyi kolundan çekti. «Yürü!»

«Nereye gidiyoruz ki?»

«Hastaneye. Zavallı delikanlıyı bulup bu işin esrarını çözümlemeliyiz.»

Kaza kurbanının izini bulmaları zor olmadı.

«Nasıl?» diye sordular bir hastane görevlisine.

«Ölüden hallice. Kafatası çatlak; kalçası, bacakları, kolları, belkemiği kırık; karnında da şu elimin rahatça girebileceği derinlikte bir yara var. Getirdiklerinde barsakları tüm dışarı dökülmüştü. Doktorlar toplayıp içeri tıktılar kuşkusuz.»

«Kuşkusuz... Peki görebilir miyiz onu?»

«Göremezsiniz,» dedi görevli. «Her yanı sargılı.» Sonra kendi yaptığı şakayı beğendi, kahve değirmeni gibi sesler çıkararak uzun uzun güldü.

«Biz onun kardeşleriyiz,» diye dürüstçe yalan söyledi Yozyürek. «Anamız bizi yolladı buraya. Kendisi gelemedi.»

Adam kuşkuyla baktı ama, sonunda yumuşadı. «Girin bakalım. Üç dakika görüşebilirsiniz hastayla.»

İçeri girdiler. Yozyürek pabucu, kitabı ve saati çıkardı ortaya.

«Hişt, kardeşim!»

Anlamsız, boğuk sesler geldi sargıların arasından.

«Bu saat, bu kitap, bu kadın pabucunun anlamı ne?»

Yaralı yine inledi. Bu kez biraz daha açık seçikti sesi. «Bırakın beni rahat öleyim.»

«Anlatmadan ölürsen hakkımı helâl etmem,» diye tehdit etti Yozyürek. «Ben senin babanım. Sesimi tanımadın mı?»

«Benim babam yok.»

«Yani seni oğlum kadar severim demek istedim. Ne olursun açıkla şunları!»

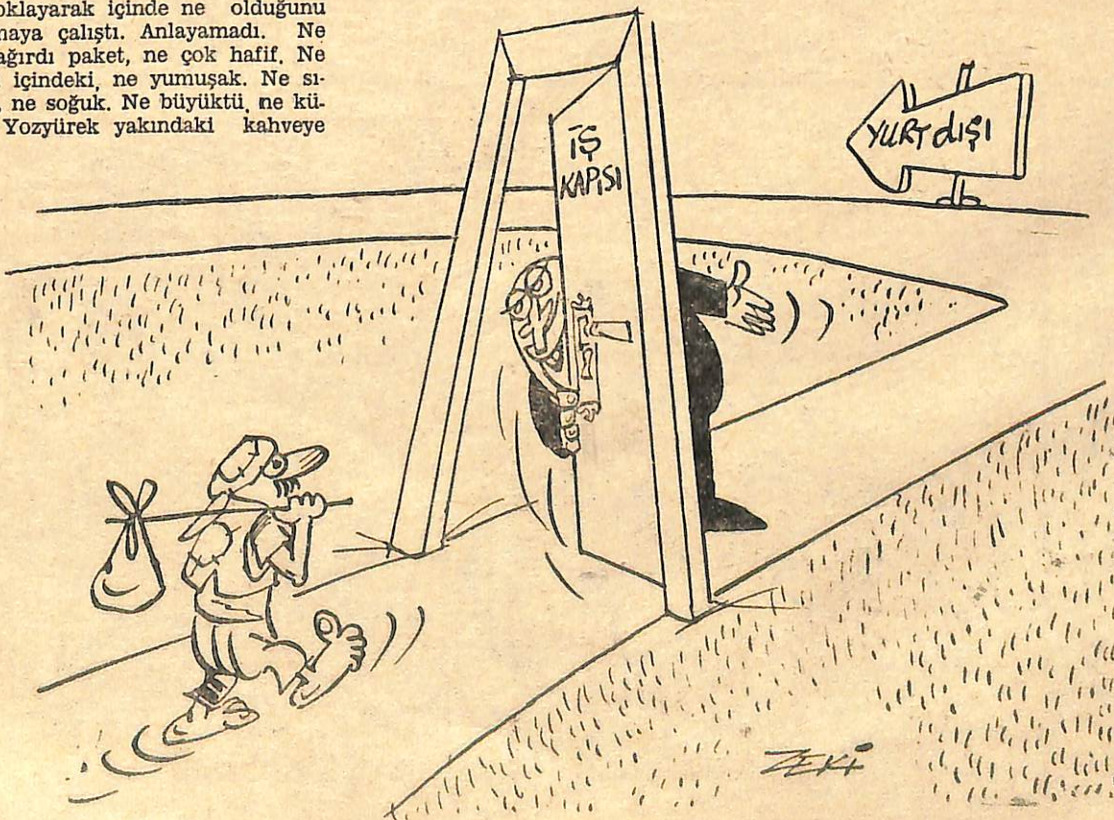
«Kitap, papuç, ve saat...» diye başladı delikanlı.

«Evet?»

«Açtım. Bitpazarında satacaktım onları,» diye sözünü bitirdi delikanlı. Görünüşe bakılırsa biten tek şey sözü değildi.

Yozyürek'ten Yozlamalar
«Kaza geliyorum demez. Geliyorum diyen kaymakamdır.»

Sulhi DÖLEK

— Bu iş kapısı sana her zaman açıktır yurttaş!...

ŞÜHERE KAZIM

ZİYAFET

Adam lüks lokantalardan birine girdi. Bir masaya yerleşti. Yanına yaklaşan garson bütün kibarlığıyla:

— Ne emredersiniz? diye sordu.

— İlk önce tavuk suyuna bir çorba içelim. Yanında en iyi şaraplarınızdan getirmeyi de unutma.

— Derhal efendim...

Bir müddet sonra, adam getirilen çorbayı içmiş, 1920 tarihli şarabın zevkini çıkarıyordu. Servis uzun bir süre daha devam etti. Masaya en iyi kızartmalar ve tatlılar geldi. Herşey bittikten sonra garson hesabı almak üzere masaya yanaştı:

— Başka bir emriniz var mı efendim?

Bunun üzerine adam garsonu bir müddet süzdü, sakin ve tatlı bir sesle cevap verdi:

— Bulaşıkhanenin yolunu gösterir misiniz? Hesabı orada ödemek istiyorum.

Okan KARAMAN
Ankara Şeker Fabrikası F. tipi lojmanları No: 10/B
Etimesgut/ANKARA

Bu gecekondularda hangi şarkı söyleniyor?...

CEVAP : Anlatmanız bir dert ile geçiyor gitti efendim.

Fethi DEVELİOĞLU
Sultan Selim Minareli Sok.No. 24 Kat 3 Fener/İSTANBUL

BABA

—Bir memurun ağıtı—

Bayramda gördüm eti,
Geldi yarım kilocuk,
Onu da kaptı kedi,
Görmedi çoluk çocuk.
Kuru fasulye, bulgur,
Bıkmadan yaz, kış ye dur,
Yat kalk, rüya gör, düş kur,
Ölmedi çoluk çocuk.
Hastalandım yok ilâç,
Kaldım ellere muhtaç,
Dediler karnımız aç,
Bilmedi çoluk çocuk.
Çalıştım çabaladım,
İstedim alamadım...
Ben baba olamadım,
Gülmedi çoluk çocuk.

SUAD SADİ
P.K. 33 — MUĞLA

TABAKTAKİ PARMAK

Müşteri, lokantada çorba ısmarlamıştı. Garsonun çorbayı getirdiğini görünce seslendi:

— Yok, bu çorba sıcak değil, başka getir.

Garson gitti, dumanı üstünde bir tabakla geldi. Ama müşteri yine beğenmedi:

— İstemem. Bu çorba da daha ısınmamış.

Garson sonunda dayanamadı:

— Acebâ çorbayı sıcak olarak bulmanız için ne yapmam gerekiyor? diye sordu.

Müşteri cevapladı:

— Parmağınızı tabağın içinde tutamamanız lâzım!

M. Cemal ARIĞ
Barış Apt. Kat: 4 Daire: 13
Trabzon Cad./K. MARAŞ

Nobel ödüllü Barış güvercini!...

(Mustafa Kuzu — Caferbey Köyü — Salihli/MANİSA

LÂTİFE'NİN DÜĞÜNÜ

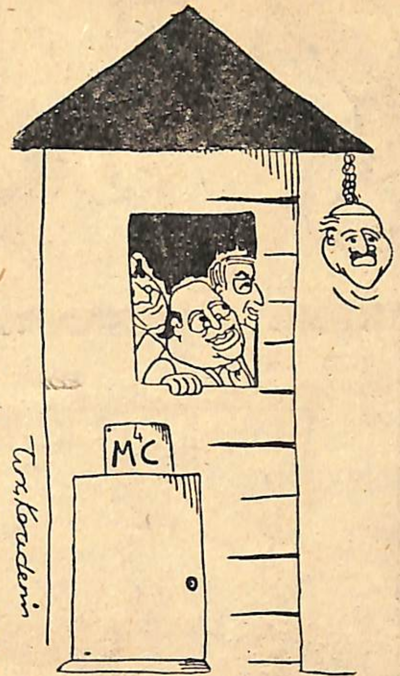
Öğretmen odasında oturuyorduk. Sağdan soldan konuşurken, söz; Huriye hanımın derece ilerlemesine geldi. «Biz, pastalı mastalı çay ziyafeti isteriz» dediler arkadaşlar. Huriye hanım:

— Canınız sağolsun ama, farkları alamıyorum. Mali yıl bittiğinden düyuna kalıyor. Artık düyundan istenecek. Ne zaman alınacağı belli olmaz, dedi.

O sırada çay dolduran müstahdem Kadriye hanım söze karışarak:

— Hoca hanım niye, Lâtife'nin düğünü yakın o zaman alırsın, deyince yudumladığımız çayları dışarı püskürterek güldük.

Mürsel MANAV
Yatılı Bölge Okulu Öğretmeni
İspir/ERZURUM

Nazarlık!
(Tunç KARADENİZ.)

ÖKÜZ BAŞI

Köylünün biri merakla vitrinleri seyrediyordu. Köylünün dikkatli dikkatli bakması, mağaza sahibini kızdırmıştı. Dışarı çıkıp köylüye çıkıştı:

— Burda öküz başı mı var?

Köylü, pişkinlikle adamın yüzüne bakıp:

— Belli, dedi, belli, hepsi satılmış bir tane kalmış!...

Attilâ UÇAR
Kılıç Aslan Mah. Sivas Cad.
Damla Ap. No: 56/6 KAYSERİ

NEREDEN ANLADIN?

Gemi mehtaplı bir gecede yol alırken, kaptan da dümenci de uyuyakalmışlar, gemi de kumsal kıyıya oturmuş. Acemi denizci olan gözcü tayfa hemen kaptan köprüsüne gelip, uyuyan kaptana:

— Efendi kaptan, uyan! Cemi oturdu... demiş.

Zorla uyanan kaptan yarı uykulu gözle sormuş:

— Haçan nerden anladun ceminun oturdiguni?

Yol alırken arkada iz bırakmayacağını düşünen gözcü kendi anlayışıyla cevap vermiş:

— İşedum da halka oldi.

İlhan İŞÖZEN
Nümune Evler karşısı Güzel
Evler Ap. A/Blok No: 9
SİVAS

MESLEK

Herkes mesleğinden söz ediyordu. Kimi, doktor, kimi şoför, kimi öğretmen, tüccar, işçi, çiftçi, v.b. Sayıp, dökmüştü herkes, mesleğini. Yalnız bir kişi hariç. O da bir köşeye saklanmış, sessizce duruyordu. Herkes merakla ona bakıyordu. Sordu birisi:

— Ne iş yapıyorsunuz siz?

— Ben mi? Şey, ben TABANVAY şoförüyüm.

Kemal POLAT
Alaybey Mah. Güzelce Sok.
Erden Apt. Kat: 3
GAZİANTEP

AÇLIK

İki dost yolda giderken biri:

— Sonumuz iyi görünmüyor her şeye zam, kıtlık bu gidişle aç kalacağız.

Diğeri arkadaşının sözünü geserek:

— Yook arkadaş biz birbirimizi yerken taş çatlasa aç kalmayız.

İKİ

İlkokul sıralarında geçen bu olayı bugün olmuş gibi hatırlıyorum. Öğretmenimiz yeni mezun olmuş bir gençti. Küçük öğrencilerin «su işcem!...», «işicem va!...» feryatlarından çabuk yılmıştı. Buna bir çare bulmakta gecikmedi. Su içecekler bir, tuvalete gidecekler iki parmak kaldıracaklardı. Küçük öğrenciler bunu benimsemişlerdi.

Bir gün genç öğretmenimiz akıllı , ama yaramaz bir öğrenciyi tahtaya kaldırdı. Afacan bir çocuktu. Genç öğretmen bu afacan çocuğun tembelliğine çok sinirleniyordu. Bu sırada kapı çalındı ve içeriye oldukça şişman ve kısa boylu birisi girdi. Bu müfettişdi. Bunu anlayan genç öğretmenimiz sınav heyecanıyla terlemeye başladı. Müfettiş sınıfta bir tur attıktan sonra ayakta olan küçük öğrencileri el işaretiyle oturttu. Afacan öğrencinin yanına geldi. Gülümseyerek başını okşadı.

— Söyle bakalım, dedi. Altıdan dört çıktı kaç kaldı?

Afacan öğrenci ise sabırsızlıkla Genç öğretmen umutla, müfettiş sabırsızlıkla, diğer öğrenciler ise bilmenin verdiği gururla afacan öğrenciye bakıyorlardı. Genç öğretmen ona yardım edebilmek için müfettişin arkasına geçti ve eliyle iki işareti yaptı. Afacan öğrenci bunu görmüş, bir öğretmene, bir müfettişe bakmaya başlamıştı.

— —Hadi evladım, dedi müfettiş sabırsızlıkla.

Afcan öğrenci ise sabırsızlıkla cevap bekleyen müfettişe. Bir ısrarla iki işareti yapan genç öğretmenine bakıyordu. Genç öğretmen ısrarla iki işarete yapmaya devam edince afacan öğrenci dayanamayarak:

— Müfettiş amca, dedi. Örtmenin çişi gelmiş izin isteyo...

İsmet BERTON
Sarısu Mah. Bozkurt Cad. No: 15
Alaşehir/MANİSA

İBİŞ

Bir garibin Öyküsü

YAZAN-ÇİZEN Aydın Aliustaoğlu

İbiş'in yerine göz diken Vort Prof Hazım Kazım Gulazım açtı ağzını yumdu gözünü: Halkı kandırmak için döktürmeye başladı

İŞTE O ZAMAN BU ALETTEN HEPİNİZE BİRER TANE VERİCEM BU MAKİNA ÖYLE BİLDİĞİNİZ MEMUR KIYIM MA KİNASI DEĞİLDİR!

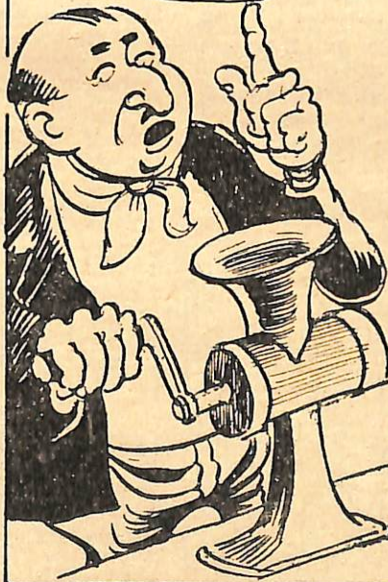

BU MAKİNA BİR İNEĞİ SUCUK BİR HIYARI CACIK, BİR KÜTÜĞÜ KOLTUK YAPACAK. YİNE BUNUN-LA SAAT BAŞI GELEN ZAMLARA MEYDAN OKUYACAK, BOZUK PA-RALARINIZI GICIR GICIR KAĞIT PARA HALİNE GETİRECEKSİNİZ!

NELER OLDUĞUNU GÖRÜN

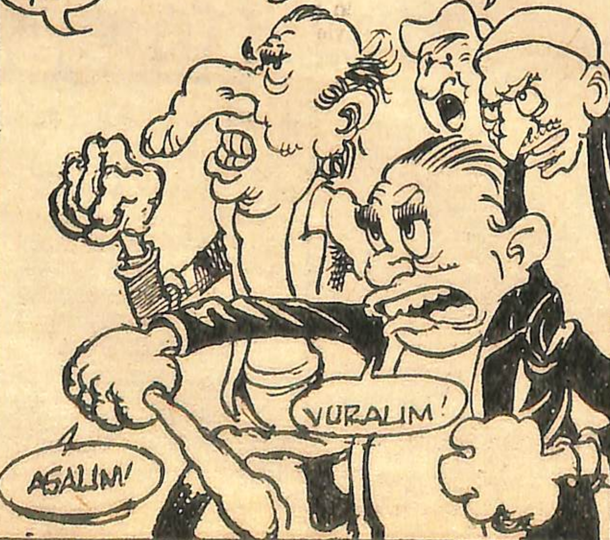

OLMAZ ÖYLE ŞEY

BU ADAM ŞEYTAN!

KATLİ VACİPTİR!

Ülke tarihinde ilk defa verdiği sözü yerine getiren politikacıyı halk linç ediyordu

Ve İbiş de zevkten sekiz köşe olmuş rakibinin perişanlığını izliyordu..

VAY ENAYİ VAY! ULAN BU MİLLETE VERİLEN SÖZ YERİNE GETİ-RİLİR Mİ HİÇ?

PATRON İÇİN BİR HEDİYE

Bill Blondy'den çeviren: Süheyla AYKUT

YIRTIK blûzuna ve buruşmuş elbiselerine dehşetle bakan Liz nefes nefeseydi. Titreyen elini terli alnında gezdirdi. Neydi başına gelen?

Çevresini korku ve sıkıntıyla gözden geçirdi: duvarları kâğıtla kaplanmış penceresiz bir odada, üst üste konmuş üç şiltenin üzerine yatırılmıştı. Tavana yapışık neon lâmba odanın köşelerini ve kırmızı kadife halıyı aydınlatıyordu. Korkuyla ürperdi.

Kocası ona bu çeşit odalardan, kiralık kadınların özel olarak getirildikleri bu esrarengiz odalardan arasıra bahsetmezmiydi?

İç güdüsü bir utanmayla çıplak göğüslerini örtmeğe çalıştı yırtık blûzuyla .

Bu kâbus, alış veriş için çarşıya çıktığında başlamıştı. Liz hem çok güzeldi hem de çok giyinirdi. Erkeklerin bakışlarını her zaman üstüne çekerdi. Yalnız, bu bakışların farkında değilmiş gibi davranır, sıkılgan olan yaratılışını soğuk bir ilgisizlik maskesi altında saklardı. Bu nedenden ona çevresindekiler soğuk prenses derlerdi.

Kocası Mike ile Chicago'nun banliyölerinden birinde oturuyorlardı. Çoğunlukla bütün gün evinde yalnız yaşardı Liz. Zira Mike önemli bir seyahat acentasını idare ediyordu. Hizmetçi kullanmazlardı. Liz eşsiz bir ev kadınıydıda aynı zamanda. Kocası kırk, o otuz yaşındaydı. Sarışındı, çekici bir yüze ve nefis bir vücuda, sahipti. O gün, büyük bir marketten henüz çıkmıştıki, iki erkek sert bir davranışla kollarına girmiş, kaldırım kenarında duran bir otomobile itivermişlerdi onu. Araba derhal hareket etmişti.

Bu kaçırma olayı öylesine çabuk, olmuştu ki, hiç kimse bir şey farketmediği gibi Liz de bir an ne olup bittiğini anlıyamamıştı.

Bir yanlışlık olmalıydı: Yanındaki adamlara. sakin bir sesle:

— Biliyormusunuz, ben bir milyoner karısı değilim, dedi.

Erkekler kaba kaba güldüler. Biri:

— Seni para için kaçırmadık bebeğim, diye cevap verdi. Ondan daha hoş bir şey için uçurduk...

Liz hayretle:

— Ne için? diye sordu.

— Patrona bir hediye almak istemiştik de...

Bu sözler üzerine ikisi de yeniden kahkahalarla güldüler.

Otomobil şehirden çıkmıştı. On kilometre kadar daha gittikten sonra ana yoldan ayrılarak bir kır yoluna saptılar. Issız bir yerde durdular.

— İn aşağı, diye emretti erkeklerden biri.

Liz emre uyarak indi.

Adamlardan biri, birden kolunu arkaya doğru çekerek kuvvetle büktü. Can acısile bir çığlık atan Liz:

— Kaba herif! diye bağırdı. Bırak kolumu...

— Korkma güzelim, sana kötülük edecek değiliz.

İçinde ufak bir umut ışığı parlıyan Liz:

— Para mı istiyorsunuz? diye sordu. Zengin değiliz ama yinede kocam bir çaresini bulur...

Diğeri, kaba ellerile bir hamlede blûzunu söker gibi çekerek, göğüslerini avuçladı.

— Şahane bir parçasın güzelim!

Utançtan kıpkırmızı olan genç kadın:

— Kaçam size bunu pahalıya ötecek! diye bağırdı.

Haydut görünümlü adam ona aldırmıyordu. Bir alıcının meraklı ellerile bütün vücudunu, yokluyordu. Az sonra şoför de arabadan yanlarına geldi. Genç kadının etekliğini kaldırdı.

— Baldırları göğüslerinden de güzel diye hayranlığını belirten bir ıslık çaldı. İyi iş yaptınız delikanlılar. Patron ilk kez olarak bizden memnun olacak.

— Onun isteklerine boyun eğeceğimi mi sanıyorsunuz? diye genç kadın çırpındı.

Üç erkek yine güldüler. Biri:

— Patron senden güçlüleri yatıştırmıştır, dedi. Hem zaten o güçlülerden hoşlanır.. Sen karşı koyduk ça o keyiflenecektir.

Şoför cebinden enjeksiyon iğnesi çıkararak yaklaştı. Liz dehşetle:

— Bana ne yapacaksınız? diye sordu.

— Korkma. Küçük bir iğne... Gideceğin yeri görmemen için.

— Bırakın gideyim, yalvarırım size...

— Yalvarmayı ve zırlamayı kes. Aksi halde, patrondan önce, bizim kucağımıza düşersin... Yine şansına duat et, çünkü patron daima, ilk olmayı sever...

Liz koluna batan iğneyle hafifce sarsıldı, sonra başı dönmeğe başladı. Gözlerini açtığında, bu ufak odada buldu kendisini. Az sonra, bulunduğu odanın kapısı açılarak kendisini getirmiş olan erkeklerden biri elinde bir tepsiyle içeri girdi. Tepside iki bardak ve bir de viski şişesi vardı. Adam bardaklardan birini yarıya kadar viski ile doldurduktan sonra ona doğru uzatarak:

— İç güzelim, dedi. Biraz canlan ve cesaretli ol. Patron çetin cevizleri sever, hımbılları değil. Hele uyuyan prenseslerden hiç hoşlanmaz.

İçkiyi retdetti.

— Kendi bileceğin iş. Ama görüyorsunya sana kötülük etmiyoruz. Al, çantanı getirdik. Üstüne başına bir düzen ver, toparlan biraz. Yüzün sararmış...

Liz çantasını alarak küçük aynasını çıkardı. Sadece bir alışkanlıktı bu davranışı. Yüzü gerçekten sapsarıydı. Saçlarını taradı, yanaklarına pudra, dudaklarına hafif bir ruj sürdü.

— Hah, şöyle, lâf dinle bebeğim. Yalnız, sana bir dost nasihatı yavrum, patrona karşı pek uysal davranma... Seni öpmek istediğinde karşı koy, biraz debelen...

Haydut, yanlarına gelen arkadaşına döndü:

— Gerekeni yap, diye ekledi.

Boyca ondan biraz kısa olan adam Liz'e yaklaşarak blûzunu çekti üzerinden.

— Yarı beline kadar soyacağız seni, yavrum patron böyle hoşlanır.

Liz yalvarıyordu:

— Ne olur yapmayın, bırakın beni...

— Bir şey yapacak değiliz. Yahu içsene şu viskiden biraz, utanman geçer...

Adamlar viski şişesi ile tepsiyi köşede bulunan küçük bir masanın üzerine bıraktılar.

— Biz gidiyoruz, dedi onları getiren adam. Az sonra patron gelir. İyi şanslar...

Liz korkusunu yenmeğe çalışarak düşünmeğe başladı:

Kimdi bu patron? Bir gece klûbü işleten gangsterlerden biriydi herhalde. Ve, adamlarına ara sıra namuslu kadınları kaçırtarak buraya getirten, hafif kadınların dışında değişik bir gece sağlatan ahlâksız, sefihin biri! Buradan nasıl kurtulacaktı?...

Böyle sadist bir adamın arzularına boyun eğmek düşüncesile kahroluyordu.

Ya sonra, patronun kurbanları ne oluyordu?

Okuduğu bazı romanlardaki erotik sahneler aklına geliyordu. Çaresizlik içinde ağlamağa başladı. Sinir buhranları geçirmeğe başladı. Birden, odada birinin varlığını hissetti.

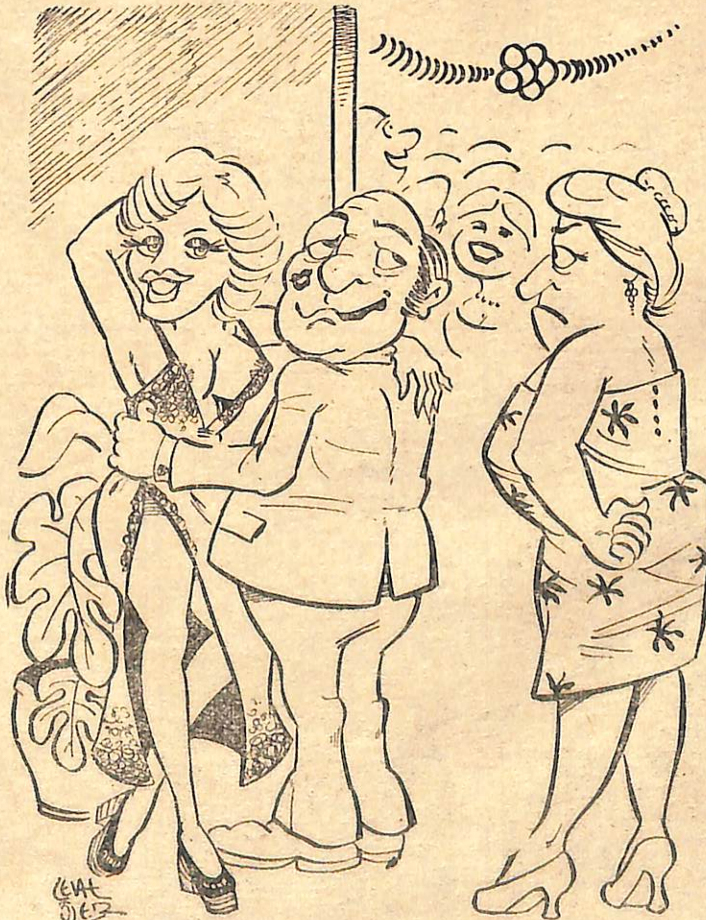
Bir ok gibi doğrularak arkasına baktı.

Bakmasile, sevinçle ışıklandı yüzü:

— Oh, Mike! diye bağırdı. Beni nasıl buldun?... Ne şans...

Kocasının kollarına atılmak üzereydiki, buz gibi dondu kaldı.

Kocasının bakışlarındaki şaşkınlık, sıkıntı ve soğukluk, her şeyi açığa vurmuştu: O anda, patronun, kocası olduğunu anladı.

— «Doğum günümde arkadaşlarıma soğuk davranma» demedim mi bana karıcığım!...

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ : Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden : Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer : Akbaba Matbaası

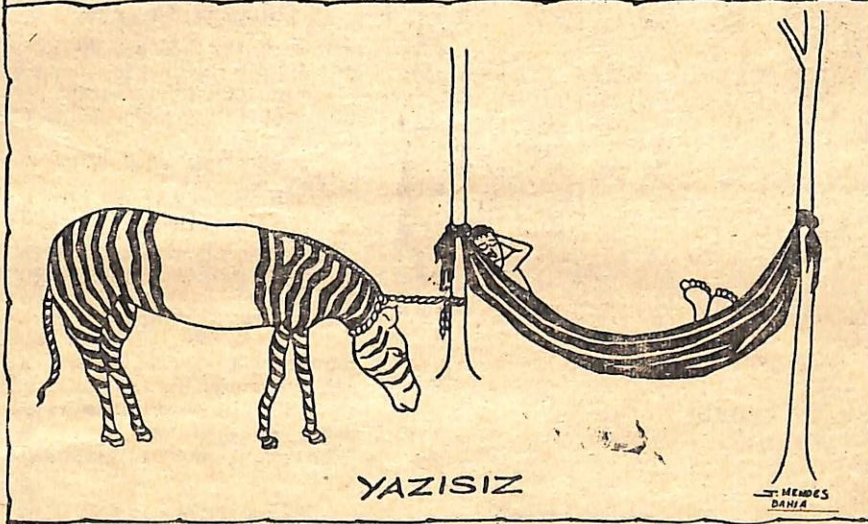
İDARE YERİ : Divanyolu Klodfarer Caddesi No: 8-10, Daire: 3. İstanbul Telefon : 23 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira. Fiyatı : 250 kuruş,

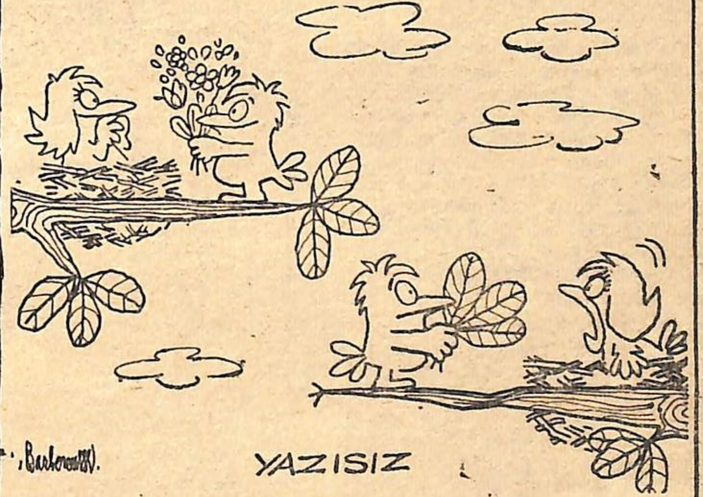
Dünya Karikatürleri

TANRI FİLE DİŞ VERMİŞ... NİÇİN? ALDIĞI BESİNLERİ SİNDİRMESİ İÇİN DEĞİL Mİ? AMA, BİZ İNSANLAR O DİŞİ ALIR KENDİMİZE TARAK YAPARIZ. DAHASI VAR-- ASLANI VURURUZ, "KESKİN NİŞANCI" OLUR ÖĞÜNÜRÜZ. ASLAN BİZİ YERSE «CANAVAR» OLUR. BÖYLECE SAYFAMIZIN KONUSU DA GALİBA AÇIKLANMIŞ OLUYOR DEĞERLİ OKURLAR!

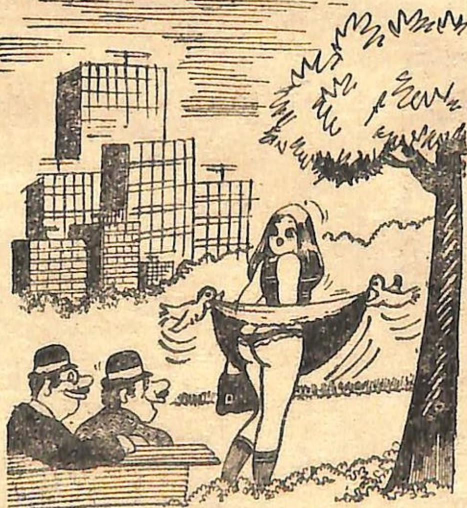

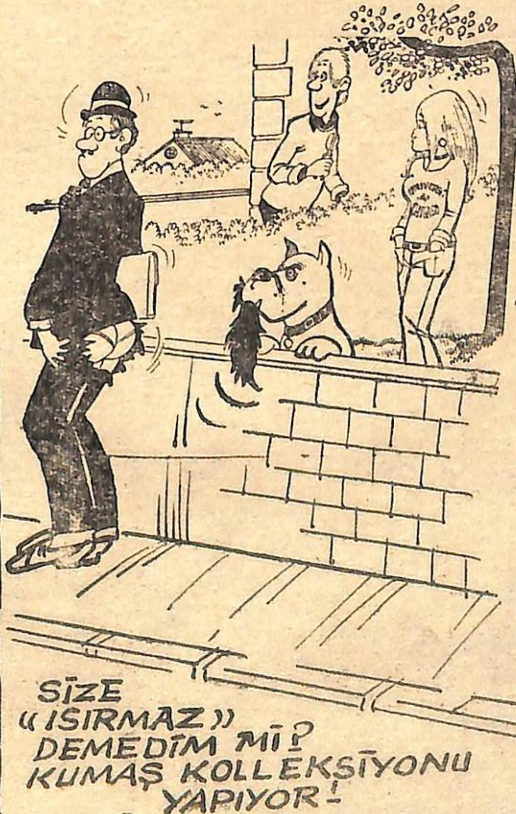
YAZISIZ

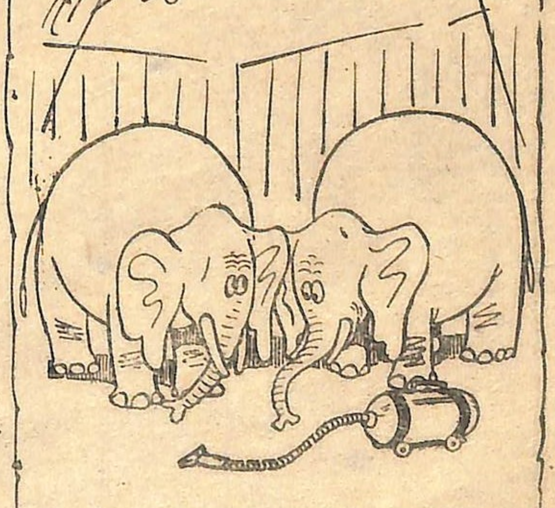
YAZISIZ

– BU ŞEKİLDE SAHNEYE ÇIKSANIZ DÜNYANIN PARASINI ALIRSINIZ! GELİN, SİZİNLE BİR ORTAKLIK KURALIM. KUŞLAR BİZDEN, SAHNEYE ÇIKMAK SİZDEN. VAR MISINIZ?..

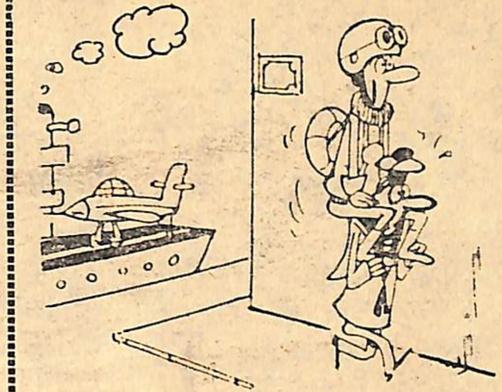

– BİZE HİÇ BENZEMİYOR ARKADAŞ! BU UZAYDAN GELMİŞ GALİBA!

Yazısız

— Ne bozuluyorsun be! Sen uçak taşıyan geminin eri değilmisin?!...

İyi doktor

İki arkadaş dertleşiyordu söz doktorlardan açılınca biri sordu:

— Senin doktorun iyimi bari?

— Elbette,

Diğeri cevap verdi.

İyi olmasaydı, tam 20 yıldır devamlı olarak haftada ikişer defa ona muayeneye gidermiydim?

Chopin

Konserde, piyanist Chopin'in bir parçasını çalıyordu. Dinleyiciler arasında, bir erkek, yanında oturan karısına yavaşça:

— Chopin'i tanıyormusun? di? ye sordu.

Kadın:

— Nasıl tanıyabilirim, dedi, baksana arkası dönük çalıyor.

Melek

Baba, küçük oğluna:

— Bu gece evimize bir melek geldi ve sana küçük bir kız kardeş getirdi, dedi. Onu görmek istermisin?

— Hayır diye çocuk cevap verdi.

— Fakat...

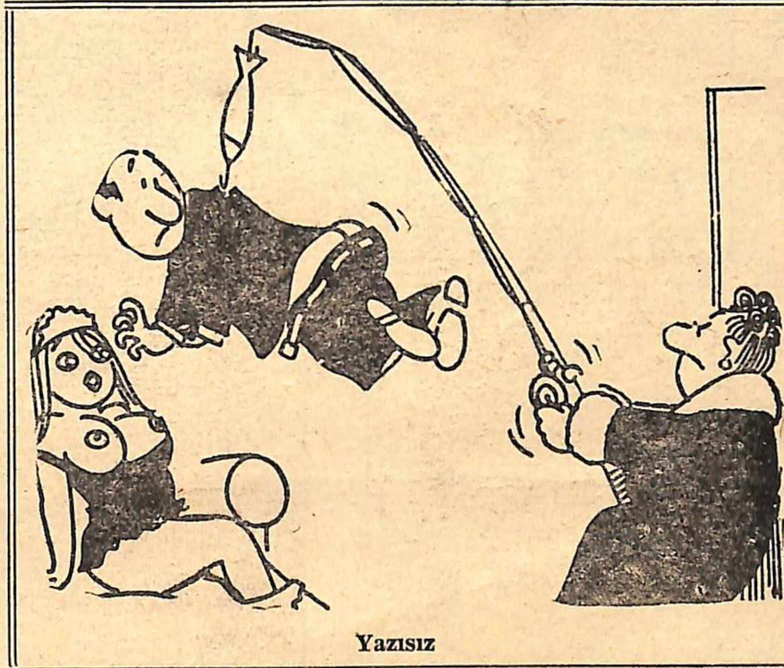
— Fakatı filân yok baba, ben kardeşimi değil, meleği görmek istiyorum.

İkinci vizite

Albert bir doktora muayene olmıya gitmişti. Doktorun kapısında şöyle bir yazı vardı: «Birinci vizite 40 frank, ikinci vizite 20 frank»

Albert rahat bir tavırla kapıyı açıp içeri daldı ve:

— Bonjur doktor, dedi, ben yine geldim.

Yazısız

Beyaz mendil

Kızlar kampında, öğretmen bir gün motelin penceresinden beyaz mendilini attı. Mendil uça uça yere düştü. Bunun üzerine öğretmen, kızlara dönerek:

— Bu mendilin yere düşüşü size neyi hatırlattı? diye sordu.

Kızlar çeşitli cevaplar verdiler.

— Bir paraşütü.

— Bir ilkbahar çiçeğini.

— Uzak memleketlerden gelen beyaz bir uçağı.

Öğretmen:

— Cevapların hepsi güzel, dedi. İçinizde sadece biri varki hiç bir şey söylemedi.

Sen Clara, bu uçan mendil sana bir şey hatırlatmadımı?

Yüzü sivilcelerle dolu bir kız olan Clara cevap verdi:

— Aşkı hatırlattı efendim.

— Aşkımı? Nereden geldi aklına?

Onun yerine bir arkadaşı konuştu:

— Bu günlerde Clara yalnız aşkı düşünüyor, değil mendilinizi, kendinizi bile pencereden atsaydınız yine aşkı hatırlıyacaktı!

Cevapsız mektup

Erkek, sevgilisine sitem ediyordu:

— Sana uzun bir mektup yazdım, neden cevop vermedin?

Kız mütereddit bir tavırla!

— Yemin ederimki o mektubunu almadım, dedi. Hem sonra... mektubunda hiç hoşuma gitmiyen bir şey yazmışsın, nasıl cevap verebilirdim onlara?

Güzellik ve zekâ

Genç kadın çok güzeldi ama zeki değildi. Bununla beraber zeki görünmekten hoşlanırdı. Bir gün, yaşlı kavalyesiyle sohbet ederken, gururla:

— Benim tek zenginliğim zekâmdır, dedi.

Yaşlı adam hoşgörür bir bakışla:

— Üzülmeyin madam, diye cevap verdi. Fakirlik kötülük değildir.

Kabul Günü

Kabul gününün bitiminde küçük kız annesine:

— Bir sürü insana, hem pasta, likör, çay veriyorsun, hemde adına «Kabul günü» diyorsun, dedi.

Beklenen yavru

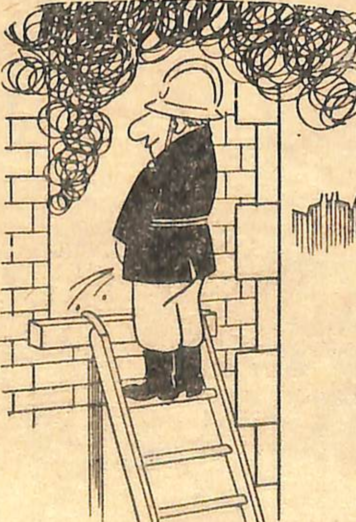
Hemşire, bekleme odasında oturan adama:

— Karınız bir çocuk dünyaya getirdi, dedi. Bilin bakalım erkek mi, kız mı?

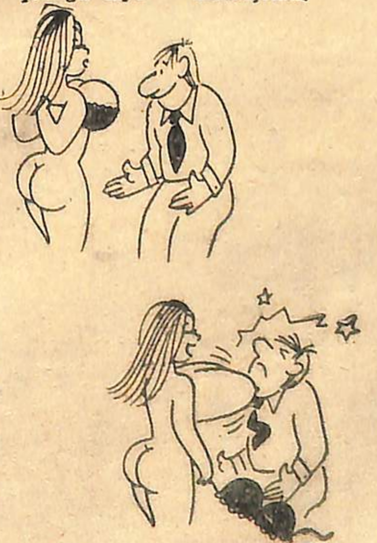
— Ben, hep erkek olmasını isterdim...

— Ama ne yazık ki, erkek değil, kız çocuğunuz oldu.

— A sahi mi? Zarar yok. Ben zaten, ikinci ihtimal olarak kız çocuğu diye [illegible]ünmüştüm.

Yazısız

— Boşuna sihirbazlık numarası yapmayın bana.. Çünkü ben o gösterdiğiniz şeyi kullanmam!...

Yazısız

FIRSATI Kaçırmayın BEDAVA!

«Mizah çok ciddi bir sanattır.»
Bernard Shaw

«İnsan güldüğü kadar insandır.»
Moliere

AKBABA

Düşündüren ve güldüren
Bir mizah dergisidir

AKBABA 54 yaşındadır. 54 yıl, en azından Türkiye Cumhuriyeti Devletinin yaşı demektir. 54 yıldan beri bu memlekete hizmet eden AKBABA, her yaştan ve her baştan insanın arkadaşıdır. AKBABA neşeyi paylaştıran dergidir. Neşenin paylaşılması neşenin büyümesini sağlar.

Siz de neşelenmek ve neşenizi paylaştırmak istemez misiniz? Öyleyse, AKBABA okuyun ve okutun.

Türk mizahı üzerine bu değerde ciddî bir eser ilk olarak yayınlanmaktadır. Kitabın başında yer alan AZİZ NESİN'in bu konudaki araştırması, hem mizah sanatına hem Cumhuriyet dönemi Türk mizahına ışık tutacak niteliktedir.

Cumhuriyet dönemindeki en önemli 55 mizah yazarının hayatları, sanatları üzerine yorumlar ve seçilmiş 100'den fazla en güzel mizahî eserleri...

CUMHURİYET DÖNEMİNDE TÜRK MİZAHI

Yarım yüzyılın büyüklüğünü, Cumhuriyet dönemi mizahını içine alan ve aradan yıllar dahi geçse herkesin okuyup saklamak zorunluğunu duyacağı dev bir eserdir.

CUMHURİYET DÖNEMİNDE TÜRK MİZAHI

Beş renk, ofset kapak, 480 sahife, fiyatı 30 lira olan bu dev eser şimdi

AKBABA'ya ABONE OLACAKLARA BEDAVA

Fırsatı kaçırmayınız AKBABAya' abone olunuz

AKBABA'ya abone olmakla hem her hafta muntazaman Akbaba'nıza kavuşacak, hem de CUMHURİYET DÖNEMİNDE TÜRK MİZAHI kitabına sahip olacaksınız. Bu, sizin için olduğu kadar yakınlarınız için de en güzel hediye olacaktır..

Adres : AKBABA YAYINEVİ, Klodfarer Caddesi No. 8-10 Divanyolu/İSANBUL

AKBABA'nın 1 yıllık abone ücreti 125.— Liranın banka veya posta havalesi olarak gönderilmesi rica olunur.

– SIRTINIZI BEN KESELEDİĞİM ZAMAN NEDEN BÖYLE OLMADINIZ SÖYLER MİSİNİZ?

